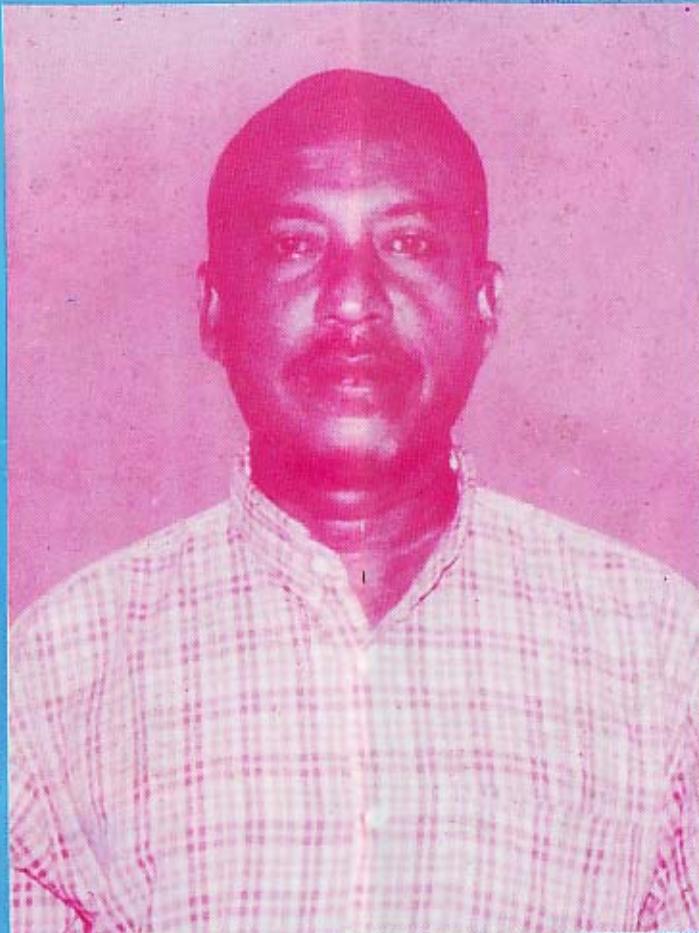

மல்லைக்

ஆசிரியர்: எஸ்மின்த் ஜீவா

கவிஞர். செ.நுணரத்தினம்

VIJAYA GENERATOR LTD.

Product / Service

35, Wofford Rd., Sri Lanka
Tel: (94-11)-4220111, 4220122
Fax: (94-11)-4220133
E-mail: vijayagenerators@juno.com

Royal (Gumex) - Srilanka

Office Supplies & Stationery

Rani
Estates

2-9, Main Street
Colombo - 13
Tel: 011-2222222

THE RANI

உங்களது பொதுவான கவனத்திற்கு...

இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் மீது உண்மையாகவே நீங்கள் பாசமும் நேசமும் கொண் டிருப்பீர்களானால் ஒன்றை மறந்துவிடாதீர்கள்.

அவர்களது நூல்களைப் பரவலாகப் படியுங்கள். சுவைஞர்களுக்குத் தெரியும் வண்ணம் பிரபலப் படுத்த ஒத்துழையுங்கள்.

இந்த நாட்டின் சுலப பிரதேசங்களிலுமிருந்து மாதந் தவறாமல் இந்த மண்ணையும் அத்துடன் சேர்த்து மக்களையும். நேசிக் கும் படைப்பாளிகளின் புத்தகங்கள் வெளிவந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன.

இத்தனை பிரசரங்கள் வெளிவந்தும் தரமான சுவைஞர்களுக்கு வெளிவரும் நூல்கள் பார்வைக் கே கிடைத்து விடுவதில்லை.

திருமண், பிறந்த நாள் விழாக்களுக்கு நமது எழுத்தாளர்களினது நூல்களைப் பரிசளிக்கப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இதனால் முடங்கிப் போடுள்ள நமது எழுத்தாளர்களது புத்தகங்கள் விற்பனைச் சந்தையை எட்டும். மற்றவர்களது பார்வையிலும் படும்.

இங்குமத்த திமிங்கிலங்கள் நடமாடும் இலக்கியக் கடற்பரப்பில் நமது சிறு மீன்களும் வாழ்ந்து வர இதுவே வழி.

- ஆசிரியர்

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாத்தியினைய் கலைகளில் உள்ளம்
ஏடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
என் நிலைகள்'டு துள்ளவர்

38-வது ஆண்டு

ஏப்ரல் 2003

288

*'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine*

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/1, Sri Kathiresan Street,
Colombo - 13.
Tel: 320721
E-mail: panthal@sltnet.lk

Professional Colour Lab & Studio

- * Indoor & Outdoor Photography
- * Quality Colour Film Processing & Printing
- * Photo Laminating Covering Album
- * Quality & Normal Picture Framing
- * Video Filming

Quick Photo Services

64, Sumangalige (Nallathoppai),
 (Armenian Street),
 Colombo - 12.
 Tel: 074-610652

சமாதானப் பேச்சக்கள் தொடராதுவிட்டலும்
 அமைதி முயற்சிகள் சீர்க்கலையக் கூடாது!

சமாதனப்பேச்சு வார்த்தைகளைத் தற்காலிகமாக இடை நிறுத்தி வைத்திருப்பதாக விடுதலைப்புகள் தரப்பில் சொல்லப்பட்டதன் விளைவாக ஒருவிதமான யுத்த பயம் தேசம் பூராவும் பரவிவருவதை அவதானிக்கக் கூடிய தாகவுள்ளது.

மக்கள் மனக்கலவரமடைந்துள்ளனர்! பீதி கொண்டுள்ளனர்! பழையபடியும் யுத்தம் ஆரம்பித்துவிடுமோ என அச்சமடைந்துள்ளனர்.

சென்ற ஓராண்டு காலத்தில் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்த அடிப்படையையொட்டி யுத்த நிகழ்வுகள் ஓய்திருக்கக் கூடிய குழநிலையில் பெருந்தொகையான மக்கள் நிம்மதிப் பெருமுச்சு விட்டதுடன் தமது தினசரிக் கடமைகளையும் மனக்கிலேசமின்றி நடத்திக்கொண்டு வந்துள்ளதை நாடே நன்கறியும்.

பிறந்து, வாழ்ந்து வந்த மன்னைத் துறந்து பரதேசங்களில் குடிபெயர்ந்து இருந்த குடும்பத்தினரும் குழநிலை காரணமாகப் பல்வேறு நாடுகளுக்குப் போய் அகதி அந்தஸ்துப் பெற்று வாழும் இந்த மன்னின் புத்திரர்களும் யுத்தக் கெடுபிடிகள் இல்லாமல் தமது தாய்க் கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்துள்ளனர். உறவினர்களைச் சந்தித்து அளவளாவி மகிழ்ந்ததையும் நாம் கண்டோம். அத்துடன் தமது பண்டைய வீடு வளவுகளைச் சீர்திருத்திச் செப்பனிட்டு மகிழ்ந்ததையும் நாம் பார்த்தோம்.

கடந்த ஆண்டில் இந்த மங்கள கரமான நிகழ்வுகள் நமது மன்னில் நடந்தேறி வந்துள்ளன.

அரசாங்கத்தின் இந்த அதிருப்ப கிளித்தட்டு விளையாட்டின் பெறுபேறாகப் புலிகள் இந்தச் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளிலிருந்து தற்காலிகமாக ஒதுங்கி விடுபட்டுக் கொண்டதாக அறிக்கை விட்டதைத் தொடர்ந்து, பழையபடியும் பதற்ற நிலை மெல்ல மெல்லத் தோன்றி வருகிறது.

இந்த நிலை நீடிக்கவே கூடாது.

சிறுபான்மை இன மக்களின் நீண்ட கால நலன் கருதியும் பொதுவாக முழுநாட்டின் எதிர்காலச் சபீசத்தை மனதிற் கொண்டும் தொடர்ந்து இப்பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று ஒரு சுமுக நிலை தோன்ற வேண்டும். இது அனைவரது கடமையுமாகும்.

நூலாஹம்

அட்டைப்படம்

முன்று தலைமுறைகளாக
இடைவிடாது எழுதும்
கவிஞர் செ.குணரத்தினம்

அன்புமணி

ஸம்த்து இலக்கிய உலகில். கடந்த 50 வருடங்களாகப் போய்ப்பட்டு வரும் ஒரு எழுத்தாளர் செகுணரத்தினம் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பல்வேறு வடிவங்களான : கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, சித்திரம், விமர்சனம், நேர்காணல், மெல்லிசைப் பாடல், கவியரங்கு, பத்திரிகைத்துறை முதலியவற்றில் முத்திரை பதித்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பரிசுகளையும் பெற்ற எழுத்தாளர் இவர்.

இவரது படைப்புகளை ஒரு அண்ணவாக மதிப்பிடு செய்து பார்த்தால் -

சமார் 750 கவிதைகள், 300 மெல்லிசைப்பாடல்கள், 150 நாடகச்சைவக் கட்டுரைகள், 25 இலக்கியக் கட்டுரைகள், 50 வாணைவி நாடகங்கள், 50 சித்திரங்கள், 10 நாவல்கள், 200 சிறுகதைகள் முதலியன தேறும்.

இப்படி மலைமலையாக எழுதிக் குவித்தாலும் நாலுருப் பெற்றவை சமார் 10 அளவில்தான் தேறும். அவை - காவடிச்சிந்து (கவிதை), தெய்வதிரியை (நாவல்), நெஞ்சில் ஒரு மலர் (கவிதை), ஏழை நிலா (குறுங்காவியம்), இதயப்பூக்கள் (கவிதை), சொந்தம் எப்போதும் (நாவல்), ஒரு கிராமம் தலை நிமிர்கிறது (நாவல்), விடிவுகள் அடிவானில் (சிறுகதை), தியாக இதயம் (குறுங்காவியம்). துன்ப அலைகள் (நாவல்).

இவற்றை வெளியிடுவதில், செ. கு எவ்வித ஓட்டமும் ஓடவில்லை. வெளியீட்டாளர்களே, இவ்வாக்கங்களின் தகுதிகள்கூடு இவற்றை விரும்பி வெளியிட இவ்வெளியீட்டாளர்களில் ஒரு சிலரையாவது இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இவரது “விடிவுகள் அடிவானில்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை இலங்கை அச்சகக் கூட்டுத்தாபனமும், “ஒரு கிராமம் தலைநிமிர்கிறது” நாவல் ஸண்டன் அன்பர் ஒருவர் அனுசரணையில், பல நாவல்கள் மத்தியில் சிறந்ததாகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டு இந்நாவலை சென்னை மணிமேகலை பிரசரத்தாலும், “இதயப்பூக்கள்” கவிதைத் தொகுதி வடக்குக்கிழக்கு மாகாண சபையினர் பதிப்பகத் தினைக்களத்தினாலும் தெரிவு செய்யப்பட்டு

வெளியிடப்பட்டது.

“துன்ப அலைகள்” நாவல் தேசிய கலைஇலக்கியப் பேரவை எழுத்தாளர் சங்கம், சென்னை “கபமங்களா” சஞ்சிகையுடன் இணைத்து நடாத்திய நாவல் போட்டியில் 1ம் பரிசு பெற்று அச்சங்கத்தாலேயே நாலாக வெளியிடப்பட்டது.

இத்தொடர்பில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய ஒரு இலக்கியக் கருத்தரங்களிற்கு, செ. குவை அழைத்துக் கொள்வித்தமையும் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறே யாழ் இலக்கிய வட்டமும் செகு.வின் எழுத்துக்களுக்கு உரிய மதிப்பளித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த வகையில் எந்தக் கோஷ்டி வட்டத்துக்குள்ளும் சிக்கிக் கொள்ளாது தமது சொந்தக்காலில் நிவைத்து நின்று தனது எழுத்தாற்றலின் மூலம் தனித்துவத்துடன் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் எழுத்தாளர் செகு. எனலாம்.

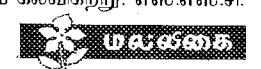
பரிசுகள், பாராட்டுகள், விருதுகள் சர்வதேச மட்டத்திலும் இலங்கையில் தேசிய மட்டம், மாவட்டத்திலும் இடம்பெற்ற இலக்கிய போட்டிகளில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பரிசுகளை பெற்றுள்ளனர். நாவல், நாடகம், கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் இவருக்குப் பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன.

இவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

- (i) ‘துன்ப அலைகள்’ - நாவல் (தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை நடாத்திய நாவல் போட்டியில் 1ம் பரிசு)
- (ii) ‘துருவங்கள் இணைகின்றன’ - நாவல் (வீரகேசரி எழுத்தாளர் ஆண்டுப் போட்டியில் 2ம் பரிசு)
- (iii) ‘தெய்வதிரிசனம்’ - நாவல் (பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்ச நடாத்திய போட்டியில் 2ம் பரிசு)
- (iv) ‘ஒரு மீனவன் உள்ளன்’ - சிறுகதை (கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் 2ம் பரிசு)
- (v) நோர்வே தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் 2ம் பரிசு
- (vi) அவுஸ்திரேலிய தமிழ்ச் சங்கம் கவிதைப் போட்டியில் 2ம் பரிசு

இவர் பெற்ற பட்டங்களில் ஒரு சில வருமாறு:- கவிமணி. இலக்கியமணி. தமிழ்மணி. ஆளுநர் விருது. இப்படிப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் பல்வேறு நடாத்தப்பங்களில் இவருக்குப் பாராட்டு நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியுள்ளன.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு :- மட்டக்களப்பில் யழம்பதியாகிய அமிர்தகழியில் 15.0.1942ல் பிறந்த செகு. கடந்த 2002 ஜூன் 15ல் 60 வயதைப் பூர்த்தி செய்து மணிவிழா நாயகன் ஆனவர். (60 வயதுப் பூர்த்தியாகாத காரணத்தால் இவருக்குக் கலாபூஷணம் விருது வழங்கப்படவில்லை போவும்) சிறுவயதில் அமிர்தகழியிலும் பின்னர் அரசடி மகா வித்தியாலயத்திலும் கல்விகற்று. எஸ்.எஸ்.சி.

சித்தி எய்தியின். பல்வேறு தொழில்கள் பார்த்து ஈற்றில் வாழைச்சேனை காகித ஆலையில் நீண்ட காலம் இலிகிதிராகக் கடமை ஆற்றி ஓய்வு பெற்றார். இங்கு கடமை ஆற்றிய காலத்தில் “காகிதமலர்” என்ற மாதாந்த சுர்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியற்றியவர்.

1960களில் மட்டக்களப்பில் பிரசித்தி பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினராகி இலக்கியம் பங்களிப்புச் செய்தவர். மிகவும் இளம் வயதில் கவிதை எழுதி இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்து ‘குத்திரன்’ பண்ணையில் வளர்ந்து ஆழ்த்தின் இலக்கிய பிதாமகன் எஸ்.டி.விவநாயகம் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்.

மூன்று புதல்விகளும் இரு புதல்வர்களும் இவரது வாரிக்கள். மூத்தவரான கு.வாசகி கிப.க.பட்டதாரியாகி எழுத்துலகிலும் பிரகாசிக்கிறார். இரண்டாவது புதல்வி குபாரதி விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரிலிலும் மூன்றாவது புதல்வி உமா கழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். புதல்வர்கள் இருவரும் இல்லறத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் புகழ்பூர்த் தலைவர்கள் பலருள்ளனர். நீலாவணன். ராஜபாரதி. பாண்டியரான். ஜீ.வா. திமிலைத்துமிலன். புரட்சிக்கமால். மருத்துமைகத்தன். எருவில் மூர்த்தி. மு.சோமசுந்தரமின்ஸன். மூனாக்கானா எனப்பட்டியல் நீரும். இப்பட்டியிலில் மூத்த கவிஞர் விசையில் இடம்பெறுவர் நமது செ. கு.

இதுவரை இவர் வெளியிட்ட ஜந்து கவிதைத் தொகுதிகளையும் ஒரு சேர நோக்கும் போது. எளிப் பு.விதீல் கவிதைகளை அனாயாசமாக வடிக்கும் இவரது திறமையைக் காணமுடிகிறது.

ஆழ்த்தில் நகைச்சவைக் கட்டுரைகளை எழுதுவேர் மிகவும் குறைவு. நகைச்சவைச் சவைக் கட்டுரைகளை நமது செ. கு அதிகமாகவே எழுதியுள்ளார். ‘அமிரதகழியான்’ என்ற புனைபெயரில் இவரது கட்டுரைகள். வாரமஞ்சிகளில் வெளிவருகின்றன.

இரண்டு பிரபல நகைச்சவைக் கட்டுரையாளர்களை நாம் இலகுவில் மறக்க முடியாது. ஒருவர் பி. ஜி. வோட்டுவால் (ஆங்கிலம்) மற்றவர் பேராசிரியர் கல்வி. வாசிக்கும் போதே விழுந்து விழுந்து சிரிக்க வைக்கும் ஆற்றல் இவர்களது எழுத்துக்களுக்கு உண்டு. கிட்டத்தட்ட அதே ஆற்றல் ‘அமிரதகழியான்’ நகைச்சவைக் கட்டுரைகளுக்கும் உண்டு.

செ. கு. எழுதும் நாவல் சிறுக்கைகளில் அவரது ஊர்ப்பிரச்சினைகள். அவரது அநுபவங்கள் என்பனவும் மற்றும் கதாபாத்திரங்களாக அவரது ஊர்மக்களே அதிகமாக இடம் பெறுவர். மீனவர்கள் வாழும் அமிரதகழி கிராமத்தில். அவர்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் அதிகமாக இடம் பெறுவதும் தவிர்க்க முடியாததே. இம்மக்களின் வாழ்க்கைதைத் தொழில். படகுச்சேலை. மீன்பிடி முதலிய விடயங்களும் இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும் இவரது கைதைகளில் இடம்பெறுகின்றன.

பாத்திரங்களும். கதை நிகழ்ந்துகளும் நம் கண் முன்னே அப்படியே நிதர்சனமானத் தோன்றும். “தெய்வ தரிசனம்”. “ஒரு கிராமம் தலை நமிர்கிறது” போன்ற நாவல்களில் இவை சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. அவ்வாறே அவரது சிறுக்கைகளிலும். குறுநாவல்களிலும் மன் வாசனை சீ. கு.

யதார்த்தம் மினிர பாத்திரங்கள் உயிருள்ளவர்களாக நடமாடுவார்கள்.

முந்தூற்றிரும் மேற்பட்ட கடைகளை இவர் எழுதியிருந்தாலும் “விடிவுகள் அடி வானில்” என்ற ஒரு சிறுக்கைத் தொகுப்பு மட்டுமே நூலாக வெளிவந்துள்ளது. ஏனைய சிறுக்கைத்தகளும். தொகுப்புகளாக வெளிவந்தால் இவரது சிறுக்கைத்தகளின் சரியான மதிப்பீட்டை அறியலாம்.

நம்முடைய விமர்சகங்கள் வெள்வேறு அளவு கோல்களைக் கொண்டுள்ளதால். விமர்சகங்களின் நூக்கைவிட வாசகர்கள் டோக்கே இச்சிறுக்கைத்தகளின் சரியான விமர்சனமாக அமைகிறது.

நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் வானொலி. தொலைக்காட்சியிலும் இவரது ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. வானொலி நாடகங்கள். வானொலிச் சித்திரங்கள். மெல்லிசைப் பாடல்கள் பற்றித் தனித்தனியாக எழுத வேண்டும் அவ்வாறே நேர்காணல் கட்டுரைகள். இலக்கிய கட்டுரைகளும் வித்தியாசமான நோக்கில் இவரால் எழுதப்படுகின்றன. பல இலக்கிய கருத்தரங்குகளிலும் இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் கூடந்து கொண்டு இவர் தனது கருத்துக்களை ஆணித்துபாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

சில காலம் மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த “தினக்கறி” பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிய செ. கு தற்போது மட்டக்களப்பிலிருந்து விரைவில் வெளிவரவிருக்கும் “தமிழ் அளவு” பத்திரிகையில் கடமை ஆற்றுகிறார்.

இவரது தனித்துவங்கள் பல:-

இவருடன் எழுத ஆரம்பித்தவர் பலர் ஒதுங்கிக் கொண்ட போதும். இவர் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். இவரது படைப்புகள். அவர் வாழும் குழுமை பின்னணியாகக் கொண்டு உருவாகின்றன. எழுத்துத் துறையில் இத்தனைப் புகழ் பெற்ற பின்னரும் எனிமையும். இனிமையும் கொண்டு அனைவருடனும் கலகைப்படிடன் பழகுகிறார். 60 வயதைத் தாண்டிய பின்னரும் 20 வயது இளைஞரின் சுறுசுறுப்படன் இயங்கி வருகிறார். நாவலோ. சிறுக்கைத்தோயோ. கவிதையோ. கட்டுரையோ. நாடகமோ எதுவானாலும் ஒரே மூச்சில் எழுதி முடித்து விடுவார். காகித ஆலையில் பணியற்றிய காலத்தில் ஒடும் ரயிலில் இருந்த படி எழுதிய ஆக்கங்கள் ஏராளம். எழுத்தைப் பொறுத்தவரை பழைய தலைமுறைக்கும் புதிய தலைமுறைக்கும் பாலமாக அமைபவர் இந்த செ. கு!

மல்லிகை வாசகர்
அனைவருக்கும்
எமது சித்திரைப் புத்தாண்டு
வாழ்த்துக்கள்

— ஆசிரியர்.

பழக்காதுவர்

பழப்பீத்து

பாடங்கள்

உடுவை. தில்லை நடராசா

மூன்றாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது அப்பா வேலை செய்யும் கடைக்குச் சென்றிருந்தேன். சுமார் பத்துப்பதினெண்துபேர் ஒரு பொருளைச் சுற்றவரப் புதினம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆவல் மிகுதியால் நானும் அவர்களுக்கிடையே நுழைந்தபோது மூன்றுபேர் புதிய மின்சாரவிச்சிறியைக் கூரையில் பொருத்திக் கொண்டிருந்தனர். மூன்று நீளமான சிறகுகள் கொண்ட அழகான விச்சிறியை மேசைமேல் ஏற்றினிற இருவர் பிடித்துக் கொண்டிருக்க நிலத்திலிருந்து கூரையைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்த ஏணியில் ஏறி நின்றவர் நீளமான குழாயை வளைந்த கொழுக்கியில் கொளுவி மின்சாரவயரை இணைத்தார். சமூல ஆரம்பித்த மின்விச்சிறியிலிருந்து வந்த காற்றை அனுபவிப்பதற்காக காரணகாரியம் இல்லாமல் அடிக்கடி மின்விச்சிறிக்குக் கீழே வந்தவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

என்னைப் பொறுத்தளவில் மின்விச்சிறியிலிருந்து வந்த காற்று குளிராகவும் சுகமாகவும் இருந்தது. ஆனால் அப்பாவோ அக்காற்று உஷ்ணமானது எனவும் அதிக நேரம் மின்விச்சிறிக்குக் கீழ் நிற்பது உடலுக்குக் கூடாது எனவும் தெரிவித்ததை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியவில்லை. சிற்து நேரம் நிற்கவே சுகமாயிருந்தால் அதன்கீழ் படுத்திருந்தால் எப்படியிருக்கும் என எண்ணிக் கற்பனைச் சுகம் கண்டேன். என் கற்பனைகேற்றவாறு அன்றிரவு அப்பா இரவு முழுவதும் கண்விழித்துக் குச்சியில் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. நான் மேசைகளை மின்விச்சிறிக்குக் கீழேபோட்டுக் கொண்டு விச்சிறியையும் ஆகக்கூடியளவு வேகத்தில் சுழலவிட்டேன். அதையாரும் பார்க்கக்கூடாது என்ற எண்ணைத்துடன் கதவையும் யண்ணலையும் இறுக்கிப் பூட்டினேன். நித்திரை என்றால் அப்படியொரு நித்திரை. காலைப்பொழுது விடுவதற்கு சுற்றுமுன்பாக அப்பா எழுப்பிய போது என்னால் சரியாகக்கதைக்கக்கூட முடியவில்லை. தொண்டை கட்டியிருந்தது. கண்கள் சிவந்திருந்தது. உடம் பெல்லாம் ஒருமாதிரி கக்கணகளைவென்றிருந்தது. மின்விச்சிறியிலிருந்து குடான காற்றுத் தான் வரும் என்பதை உணர முடிந்தது. அப்பா சொன்னார். “மின்சார விச்சி சமூலும்போது அறைக்கதவு ஜூன்னல்களை முடிந்தளவுக்குத் தற்றுவைத்தால் காங்ரோட்டம் சீராகி உடல் அலுப்பாவதையும் குடாவதையும் குறைக்கும்.” அதன்பின்பு மின்சாரவிச்சிறிக்குக் கீழ் இருக்கும் போது குடான காற்றை அறையில் குறைப்பதற்காக கதவு ஜூன்னல்களை

நன்றாகத்திற்கு விடுவதால் முதல்நாள் ஏற்பட்ட திக்குமுக்காடல் இல்லை.

***

ஆச்சி சொன்ன அப்பாவின் கதை இது:-

தைப்பொங்கலன்று காலை மழை இடையிடையே மெதுவாகத் தூறிக் கொண்டிருந்தது. முதல் நாள் பெய்த மழையினால் நிலம் ஈரமாகவே இருந்தது. இருந்தாலும் முற்றத்தில் பொங்க வேண்டும் என்பதற்காக நீள வாங்கொன்றை கதிரை மேல் சாய்வாகப் போட்டு அதன் கீழ் அம்மா பொங்கிக் கொண்டிருந்தார். நிலத்தில் போத்தல் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. பொங்கல் இறக்குவதற்கு முன்பாக கொழுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணைத்துடன் அம்மா வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த சீன வெடிகள் சில கதிரையில்.

கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் குடத்துடன் பொங்குமிடம் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த அப்பாவின் பார்வையில் - நிலத்தில் தவழ்ந்து கொண்டிருந்த சிறு குழந்தையாகிய நான் மெதுவாக எழும்ப முயன்று எட்டி கதிரையிலிருந்த வெடியை எடுத்து நிலத்திலிருந்த போத்தல் விளக்கு நெருப்பில் வெடித்திரியைக் கொளுத்தி விட்டேனாம். யாருமே என்னைக் கவனிக்கவில்லை.

ஒரே ஒட்டமாக ஒடி வந்த அப்பா என் முதுகில் ஓங்கி ஓர் அடி. “அம்மா” என்ற அலறவுடன் விரிந்த என் கையிலிருந்து விழுந்த வெடி வெடித்த போது தான் அம்மாவுக்கு நடந்தது தெரியுமாம். ஒரு பெரிய விபரீதம் தவிர்க்கப்பட்டது. சுற்று தாமதித்திருந்தாலும் என் கையிலிருந்து தான் வெடித்திருக்குமாம். சில வேளைகளில் போத்தல் விளக்கு கூட சிதறியிருக்குமாம்.

இந்தக் கதையைத் தந்தையிடம் கேட்ட போது -

“இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் மற்றவர்களுக்கு கட்டளையிடாமல் உடன் செய்யப்பட வேண்டுமெனவும், ஏதாவது அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி காரியத்தை சாதிக்க வேண்டும். சில வேளைகளில் தம்பி நல்ல பிள்ளை வெடியைக் கீழே போடு என்று சொல்ல நினைத்தால் - சொல்வதற்கு முன்பாக வெடி வெடித்து விடவும் கூடும்.” எனவும் தெரிவித்தார்.

***

பாடசாலை நாட்களில் கட்டுரைகள் வாசிப்பதிலும் சொற்பொழிவுகள் கேட்பதிலும் ஆர்வம் அதிகம். அநேகமாக எல்லோரது பேச்சிலும் எழுத்திலும் திருக்குறளும் குறள் கூறும் கருத்துக்களும் முக்கிய இடம்பெற்றதை அவதானிக்க முடிந்தது. திருக்குறள் மாநாடுகளும் தடல்புடலாக நடந்த காலம் அது. திருக்குறளைப்

பாடமாக்கினால் எழுத்தும் பேச்கம் பொருள் நிறைந்ததாக அமையும் என என்னினேன்.

“கட்டி வீட்டில் இருக்கிற திருக்குறள் கலன்டரில் தினமும் கலன்டர் திகதியைக் கிழிக்க முன் திருக்குறளையும் அதன் கருத்தையும் படித்துப் பாடமாக்கும். கிழித்த திகதியை அன்று முழுவதும் சட்டைப்பையில் வைத்திருந்தால் ஏதாவது மறந்துபோகும் போது திரும்ப எடுத்துப் பார்க்கலாம்,” என்றார் அப்பா. கலன்டரில் குறள் படிக்கத் தொடங்கி தினசரிப் பத்திரிகைகள், வாணோலி நிகழ்ச்சிகள் மூலமாக தனியான நேரமொதுக்காமலே பெரும் பாலான குறள் மனப்பாடம்.

எழுதுவதற்கும் பேசுவதற்கும் மட்டுமல்லாமல் இலங்கை நிர்வாக சேவை போட்டிப் பரீட்சையிலும் முகாமைத்துவம் தொடர்பாக கேட்கப் பட்ட கேள்விக்கு.” இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என குறளை விளக்க விரிவாக எழுதி அதிக புள்ளிகள் பெற முடிந்தது.

தினம் ஒரு திருக்குறள் என ஆரம் பமாகி குறிப்பாக நேரம் ஒதுக்காமலே பல விடயங்களைப் படிக்கவும் பாடமாக்கவும் பழகிக் கொண்டேன்.

***

மாலை ஜந்து ஜந்தரை மணிக்கு முன்பாக இருட்டு பரவும் மழைக் காலத்தில் ஒரு நாள் அரிக்கன் லாம்பைக்

கொஞ்சத்தி வைப்பதற்காகச் சென்ற அம்மா “ஜேயோ பூரான்” எனக் கத்தினார். தடியோன்றைத் தேடி நான் அலைந்த போது அப்பா வீடு கூட்டும் ஸர்க்கில் விளக்குமாற்றினால் அம்மாவை அலற வைத்த புலிமுகச் சிலந்தியின் கதையை முடித்து விட்டார். அது பெரிய விடய மல்ல. - சிறிது நேரத்தின் பின் வீட்டு வாசலுக்கு முன்னால் படமெடுத்தாடிக் கொண்டிருந்த பாம்புக்கு ஒரே போடு. தலைநசிந்து மெல்லிய துடிப்புடன் பாம் பின் கதையும் முடிந்தது. விடுஜென்துக்களைக் கொல்லுவதற்கும் சில வழிமுறைகள் இருக்குதாம். - எடுக்கால் பூச்சியான புலிமுகச்சிலந்தி நிலத் திலோ சுவரிலோ அல்லது மரத்திலோ தத்திப் பாய்ந்து தப்பி விடக்கூடியது. தடியால் அடிக்கும் போது கூட நந்திரமாகத் தப்பி விடக்கூடியது. சில வேளை ஒரு காலோ தடிக்கு அகப்படும். பூச்சி தப்பி விடும். ஸர்க்கிலான விளக்குமாற்றால் அமத்தி அடிப்பது சுகம்.

பாம்பை ஓட விடாமல் அடிப்பதானால் முதல் அடி தலையில் ஓங்கி அடிக்க வேண்டும். நடுப்பகுதியில் அல்லது வாலில் விழும் அடி பாம் பைக் கொல்லாது. உருளை வடிவான தடியால் பாம் பை அடிப்பதுதான் சுகமாம். வேறுவகையான தடி என்றால் கை வலிக்குமாம், விடுபாம்புகள் அதிகமுள்ள இடங்களில் பாரம் குறைந்த உடையத் உருண்டைத்தடியை எள்தாக எடுக்கக் கூடிய இடத்தில் வைத்திருக்க வேண்டுமெனச் சொல்லித் தந்தார், அப்பா.

***

அப்பா வேலை செய்த சாப்பாட்டுக் கடைக்கு வரும் வாடிக்கையாளர்களுள் சிறிது குடித்து விட்டு பெரிதாக மிரட்டிச் சண்டித்தனம் செய்வோரும் அடங்குவர். அப்படிப் பட்டோர் வரும் போது முதலாளியைப் பார்க்கப் பாவமாக இருக்கும். அவர்களையும் பகைக்க விரும்பாமல் வியபாரத்தையும் கெடுக்க விரும்பாமல் சில தின்பண்டங்களையோ அல்லது சிறிது பணத்தையோ கொடுத்து அவர்களைச் சமாளிப்பதில் அப்பாவுக்கு உடன்பாடில்லை. ஒரு நாள் குடிகாரச் சண்டியனோருவன் கடையைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்த போது திமிரோன அந்த இடத்துக்கு வந்த அப்பா அவன் கழுத்தெலும்பை இறுக அமத்திக் கொண்டு காலால் ஒரு பலமான உதை கணப்பொழுதில் குசினிக்குள் நுழைந்து வெளியே வந்த அப்பாவின் கையில் எரிந்து கொண்டிருந்த கொள்ளிக் கடையைப் பார்த்ததும் அவன் வெறி முறிந்திருக்க வேண்டும். ஒரே ஒட்டம். அதன் பின்னர் யாராவது கடையில் கலாட்டா செய்யும் வேளை அப்பா அவர்களை முறைத்துப் பார்த்து விட்டு வேகமாக குசினிக்குள் நுழைவார். கலாட்டா செய்ய வருபவர் எப்படிக் கடையைவிட்டு நழுவுகின்றார் என யாருக்கும் தெரியாது.

“எப் போதும் முந்துக்கன்றவன் சண்டிக்காரனாக இருப்பான். வெற்றியும் கிடைக்கும். அதற்காகப் பயக்படக் கூடாது. திமிரேன பெரிதாக ஏதாவது செய்து அச்சுறுத்தல் நிலையை

உருவாக்கி, ‘சாதுவுக்கு கோபம் வந்தால் அவ்வளவு தான்....’ என்ற அபிப்பி ராயத்தை ஏற்படுத்திய பின் அமைதியாக இருந்து விட வேண்டும் என்பதும் அப்பா சொல்லித் தந்ததில் ஒன்று

***

1960களின் ஆரம்பத்தில் நாட்டின் தலைவியின் படத்தையும் அவர் காலில் அணிந்து கொள்ளும் சாதாரண இறப்பர் செருப்புகளின் படத்தையும் பல தினசரி பத்திரிகைகள் பிரசுரித்து தலைவி மிக எளிமையானவர். இரண்டு ரூபா எழுபத் தைந்து சதம் பெறுமதியான செருப்பைத் தான் விரும்பி அணிகின்றார் என்ற குறிப்பையும் வெளியிட்டது. செருப்பு வாங்க அப்பா தந்த பத்து ரூபா பணத்தில் ஏழு ரூபாவுக்கு மேல் மிகுதி கொடுத்த போது அவருக்கு கோபம் வந்தது.

“குளியலறைக்கும் படுக்கையறைக்கும் இடையே போடக்கூடிய செருப்பு தான் இறப்பர் செருப்பு. விலை குறைவானதாயிருக்கலாம். காலுக்கு சொகுசானதாயிருக்கலாம். ஆனால் வெய்யிலுக்கோ அல்லது வெளியிடங்களுக்கோ அணிவதற்கேற்று செருப்பல்ல. ஏனென்றால் குட்டை உள்ளிழுத்து பின்னர் குட்டைக் கடத்தும் தன்மை கொண்டதால் அதை வெய்யிலுக்கு அணியக் கூடாது என்றார். அதே செருப்புடன் பள்ளிக்கூடம் சென்ற போது அப்பா சொல்லியதையே ஆசிரியரும் சொன்னார். பகல்பொழுது பள்ளியிலிருந்து விட்டுக்குச் சென்று திரும்பி வந்த போது

கண்கள் சிவந்திருந்ததையும் தொண்டை கரகரத்ததையும் உனர்ந்த போது தான் அப்பாவை நினைத்துக் கொண்டேன். அவர் ஆலோசனைப்படியே ஏழூபா பெறுமதியான தோல் செருப்பு நீண்ட காலம் பயன்பட்டது.

*****

எனது அலுவலக அறைக்கு வந்து என்னுடன் உரையாடிய அதிகாரி யொருவரையும் அமைத்துக் கொண்டு கணக்காளரின் அறைக்குச் செல்வதற்கு முன்பாக எனது சிற்றுமியரிடம் நான் கணக்காளரின் அறைக்குச் செல்வதை தாகவும் சுமார் அரைமணி நேரத்தில் திரும்பி வருவதாகவும் சொன்னேன். என்னுடன் உரையாடிய அதிகாரி ஏனமாகச் சிரித்தார் - “என்ன இதே கட்டிடத்தில் இருக்கிற கணக்காளரைச் சந்திக்கிறதுக்கும் பியோனின் பெர்மிஷன் தேவையா?” இது அனுமதியல்ல தகவல். அலுவலகத்துக்குக் கடமைக்கு வந்த பின் வெளியே செல்லும் போது எங்கே? என்ன விடயம்? எத்தனை மணிக்கு மீண்டும் திரும்புவேன், என்ற தகவலே தவிர பியோனிடமிருந்து அனுமதியல்ல என்றோன்.

அதிகாரியுடன் கணக்காளரின் அறையில் அறிக்கை தயாரித்துக் கொண் டிருந்த போது ஒலித் த தொலைபேசியை எடுத்த கணக்காளர் - “உங்களை அமைச்சர் வரட்டுமாம்” என்று சொல்லி விட்டு, “என்னடைய அறையில் இருப்பது எப்படி அமைச்சருக்குத் தெரியும்?” எனக் கேட்ட

போது ஈர்தாம் வகுப்பு அனுபவத்தை சொன்னேன்.

அந்தகாலையிலேயே எழுந்து விடுவதால் அப்பா மாலை இரண்டு மணியிலிருந்து மூன்று மணி வரை தூங்குவது வழக்கம். அப்பா தூங்கி சில நிமிடங்களுக்குள் அங்கே கடமையாற்றிய தொழிலாளி திருவலை கத்தி ஆகிய உபகரணங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களைச் செப்பனிட இரும்புத் தொழிற் சாலைக் குச் செல்ல ஆய்வுமானார். சிரிது நேரத்தில் திரும்பி விடலாம் என்ற அவர் சொல்லை நம்பி நானும் அவருடன் சேர்ந்து சென்றேன். தொழிற் சாலையிலிருந்த இயந்தி ரங்களைப் பார்த்ததில் நேரம் போனது தெயிவில்லை. மணி ஐந்தாகி விட்டது. மூன்று மணிக்கு எழுந்த அப்பா என்னைத் தேடியிருக்கிறார். கடையிலிருந்த யாரும் சரியான பதில் சொல்லவில்லை. பொழுது போக்காக நான் செல்லும் தமிழ்ப் பண்ணை புத்தகசாலை, ஜெஸிமா படக் கடை முன்னாலுள்ள புடவைக்கடை எல்லாவற்றிலும் முதலில் தேடல். அடுத்து வின்ஸர் ராணி என படமாளிகைகளில் தேடல்.

ஐந்து மணி போல் நான் கடைக்குச் சென்றபோது எல்லோரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள். அப்பா வெகு சாதாரணமாக சொன்னார் “ஆண் பீள்ளை நாலு இடத்துக்குப் போக வேணும் நாலு பேரோடு பழக வேணும். அதற்கெல்லாம் அனுமதி எடுக்கவேண்டுமென்பதில்லை ஆனால் எங்கே போகின்றேன்? எப்போது திரும்பி வருவேன் என்ற தகவலைச்

சொல்லி போனால் யாரும் பத்தடப்படாமல் பயப்படாமல் இருப்பார்கள். நான் நித்திரையென்றால் வேறொருவரிடம் சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கலாம். அல்லது ஒரு கழித்ததை எழுதி வைத்திட்டுப் போயிருக்கலாம்.”

அன்று முதல் நான் போகுமிடமும் திரும்பி வரும் நேரமும் சிலருக்காவது தெரிந்திருக்கும்.

*****

நோவம்பர் மாதக் கடைசியில் வகுப்பேற்றப் பரிசீலனையை அடுத்து டிசம்பரில் வரும் நீண்ட பாடசாலை விடுமுறை மகிழ்ச்சியான நாட்கள். ஆழமாகப் படிக்க வேண்டிய விடயங்கள் இருக்காது. ஆனந்தவிகடன், கல்கி, கலைமகள் தீவானி மலர்கள் மகிழ்வைத் தரும். தீபாவளியையொட்டி வெளியான புதுப்புத்திரைப்படங்கள் பார்க்கலாம். இந்தியாவில் நடைபெறும் இசைவிழா வாணொலி அஞ்சலும் நெஞ்சத்தை மகிழ்விக்கும்.

கடைக்கு விறகு கொத்த வரும் மாமாவின் மகன் என்னை விட உயர்ந்த வகுப்பில் படிப்பதால் மார்கழி விடுதலையில் அவரை பாடப் புத்தகங்களை இரவலாக வாங்கி வாசிக்க வேண்டும் என்பதும் அப்பாவின் ஏற்பாடுகளில் ஒன்று. குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் அந்தப்புத்தகங்களை வாசித்து விட்டு திருப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்பது கண்டிப்பான கட்டளை.

பல சுவையான பொழுது

போக்குகளுக்கிடையே பாடப் புத்தகங்களை முழுமையாக வாசித்து முடிக்க காததால் “வாசிக்க நேரமில்லாமல் போய் வேறொருவரிடம் சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கலாம். அல்லது ஒரு கழித்ததை எழுதி வைத்திட்டுப் போயிருக்கலாமா?”

ஆமேனத் தலை அசைந்தது.

அடுத்த கேள்வி - “நேற்றிரவு முதல் நாளிரவு சாப்பிட்டதா?” “ஓம் சாப்பிட்டனான்” இன்னுமொரு கேள்வி - “நேற்றிரவு நித்திரை கொண்டதா? அதற்கு முதல் நாளிரவு நித்திரை கொண்டதா?” எல்லாவற்றுக்கும் பலமாகத் தலையை ஆட்டினேன். அப்பா சிரித்தார் - “கட்டிக்கு சாப்பிட நேரமிருக்கு, நித்திரை கொள்ள நேரமிருக்க. பாடப்புத்தகம் வாசிக்க நேரமில்லை.” ஒரு கணம் யோசித்தேன். ‘நேரமில்லை’ என்பது சாட்டு, நேரத்தை சரியாகப் பங்கிட்டு முன் னுரிமை அடிப்படையில் வேலைகளை நிறைவேற்றப் பழகிவிட்டால் குறுகிய நேரத்துக்குள் எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்யக்கூடியதாயிருக்கும். ‘நேரமில்லை’ என்று கூறி எம்மை நாம் ஏமாற்றுகின்றோம். அல்லது வேலைகளையும் கடமைகளையும் சரிவர செய்யா மலிருக்கின்றோம்.

*****

நித்தாருக்கும் புதுவருடத்துக்கும் இடையில் கடைகடையாக ஏறி இறங்குவோருடன் நானும் இணைந்து கொள்வேன். எல்லாம் புதுக் கலண்டர் சேகரிப்புக்காகத்தான். ‘ஒரு கலண்டர் போதும்’ என்பது அப்பாவின் தீர்மானம்.

எத்தனை கலண்டர் கிடைத்தாலும் திருப்தி தருவதாகக் காணோம். இரண்டு பெரிய காட்போட் பெட்டிகளில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கலண்டர்களின் பாரம் கழுத்தை நெரித்து துணபம் தரவும் சாதனை நிலைநாட்டுபவன் என்ற நினைப்புடன் யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து கிராமமான உடுப்பிட்டிக்குச் சென்றேன். ஒவ்வொரு கலண்டருக்கும் நூல் கீகார்த்துக்கட்டி கவரிலும் ஆணிகள் உள்ள இடங்களிலும் மாட்டிப் பார்த்த அழகு அதிக நாள் நிலைக்கவில்லை. ஊரவர் உறவினர் என ஒவ்வொருவரும் அம்மாவுக்கு ஒவ்வொரு தடவையும் வேண்டுகோள் விடுக்க ஒவ்வொரு கலண்டராகக் குறைந்து சென்றது.

பெருத்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் ஓரேயொரு கலண்டரைக் காப்பாற்ற முடிந்து, 'கட்டி நல்லதாக வீட்டுக்கு ஒரு கலண்டர் இருந்தால் போதும். கடை கடையாக ஏறிக் கெஞ்ச வேண்டுமா?' இது மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலித்தது. அடுத்த வருடம் முதல் யாரிடமும் கலண்டருக்காக அலைவதில்லை

கலண்டர் தானாக வராவிட்டால் பணம் கொடுத்து ஒரு பெரிய கலண்டர் வாங்க முன் பக்கச்சுவரில் மாட்டி விடுவேன். எந்தக் கலண்டரைப் பார்த்தாலும் அன்றைய திகதியை அறிவதில் தான் ஆர்வம் காட்டுகின்றோம். எல்லாக் கலண்டரும் ஒரே திகதியைத் தான் காட்டுகின்றது.

***

தங்கைக்கு பேச்சுக்கால் நடந்த

போது வரன் பார்ப்பதற்காக யாழிப் பாணத்திலிருந்து பஸ் வண்டி மூலம் மாங்குளம்வரை அப்பாவின் தலைமையில் சீல உறவினர்களுடன் நானும் பயணித்த போது பஸ் முருகண்டிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தருகே நிறுத்தப் பட்டது.

வழிபாடு தேநீரின் பின் அப்பா பொதுக்கழிப்பிடத்தில் சிறுநீர் கழிக்கச் சென்றார். இது ஒரு தொற்று வியாதி. ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் தொடர கடைசியாக நானும்.

எதையோ அவதானித்த அப்பா ஒடி வந்து கழிப்பிடத்துக்கு பக்கத்திலிருந்த தொட்டியிலிருந்து வாளியால் தண்ணீரை அள்ளி நாங்கள் அசுத்தப்படுத்திய இடத்துக்கு மேலே ஊற்றினார். தடுத்த என்னையும் விடவில்லை.

"வீட்டில் இப்பிடிச் செய்தால் அம்மா அல்லது வேறு யாரும் சுத்தம் செய்வார்கள். இது பொது இடம். பாவிக்கும் நாங்கள் தான் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு முன் பாவித்தவர்கள் சுத்தமாக வைத்திருந்த தால்தான் நாங்கள் அருவருக்காமல் போகக் கூடியதாக இருந்தது எல்லோரும் உம்மை மாதிரி இருந்தால் இந்த கற்றாடலே அசிங்கமாயிடும்," அசுங்கமான இடத்தை அப்பா தண்ணீர் ஊற்றிச் சுத்தமாக்கி விட்டார்.

வெட்கத்தினாலும் வேதனையாலும் என் கண்களிலிருந்து நீர் வருவதற்கு முன்பாக அப்பா பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டார்.

முன்னேரடி நாவல்

கார்த்திரி ஜூஸும்

நூலிலிருந்து ஜோரப்

தமிழில் அசுக்ப்பொறி உபயோகத்துக்கு வந்து ஏறத்தாழ ஒரு இரு நூற்றாண்டு களுக்குப் பிறகே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த பல கதைகள் நூல் வடிவில் அச்சிடப்பட்டு வாசிக்கவும் - கேட்கவும் என்கின்ற ஒரு முறைமை உருவானது.

அப்படி முதன் முதலில் அச்சிடப்பட்ட கதை நூலாகக் கருதப்படுவது வீரமாழுனிவர் தந்த 'பரமார்த்த குருவின் கதை' என்பதே.

உரை நடை மூலமாகவும் கதை சொல்லலாம் என்னும் இந்த எழுத்துச் செய்யப்படு நாவல் என்கின்ற இலக்கிய வடிவமாகப் பரினமிக்க மேலும் முப்பது நாற்பது ஆண்டுகள் பிடித்திருக்கின்றன.

காவலப்பன் கதை என்றால் என்ன? (1856), பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்றால் என்ன? (1876), அஸன்பேயுடைய கதை என்றால் என்ன? (1885) கால வித்தியாசம் அந்த முப்பது - நாற்பது ஆண்டுகள் தான்.

தமிழின் தொன்மை வாய்ந்த செய்யுள் மரபை, புராண காவிய மரபை, புலவர்களும், மேலோர்களும் பண்டிதர்களும், தங்களுக்கு மட்டுமே புரியும்படி எழுதிக் கொண்டும், மக்களுக்குப் போய் விடாமல் மறைத்து வைத்துக் கொண்டும் இருந்த அந்த செய்யுள், காவிய, கவிதா மரபை உடைத்துக் கொண்டு 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் தோற்றும் கொண்டது நாவல்.

ஆங்கிலேயரின் அரசியல் விஸ்தரிப்பும் ஆக்கிரமிப்பும் கீழைத்தேசத்தவராகிய நமக்குச் செய்துள்ள தீமைகள் அனைத்துக்கும் ஈடு செய்யுமாப்போல் செய்திருக்கும் ஒரே நன்மை இந்த ஆங்கிலக் கல்வி. அந்த ஆங்கிலக் கல்வியும் சுமதாயத்தின் சகல மட்டத்தினருக்கும் கிடைக்கவில்லை. மேல் மட்டத்தில் இருந்த சிலருக்கு

மட்டுமே ஆங்கிலம் கற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இலங்கையிலும் சரி இந்தியாவிலும் சரி முழு மக்கள் தொகையுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கையில் இந்த ஆங்கில அறிவு பெற்றவர்களின் தொகை மிகவும் சொற்படை என்றாலும் அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு பெரிதாகவே இருந்தது.

வெளி உலகத்தை; மேலை நாடு களின் வளர்ச்சிகளை, புதுப் புது நாகரீ கங்களை, எழுத்தின் உண்ணதங்களை; இலக்கியத்தின் உச்சங்களை அது இவர்களுக்குக் கற்றுத் தரத் தொடங்கியது.

‘இங்கிலீஸ்; பிரெஞ்ச் முதலிய பாஷாகளில் இருப்பதைப் போல் தமிழில் வசன காவியங்கள் இல்லாமல் இருப்பது பெருங்குறையே. வசன காவியங்களால் அன்றி செய்யுள்களால் ஜனங்களைத் திருத்த முடியுமா! ஜோரோப்பிய பாஷாகளில் வசன காவியங்கள் இல்லாதிருந்தால் அந்தத் தேசங்கள் இவ்வளவு முன்னேற்றம் கண்டிருக்க முடியுமா! அதே போல் தமிழிலும் வசன காவியங்கள் வராத வரை இந்தத் தேசமும் சரியான சீரிடிருத்தம் அடையாது என்பது நிச்சயம்’ என்று தன்னுடைய ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்’ நாவல் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார் வெதநாயகம்பிள்ளை.

நாட்டின் முன்னேற்றம்; மக்களின் முன்னேற்றம் போன்ற சமூக மாற்றங்கள் உரைநடை வளர்ச்சியால் உண்டாகும் என்னும் கருத்தே இதன் மூலம் முன் வைக்கப்படுகின்றது.

உரைநடை வாசிப்பின் மூலம் மக்களை சீரிடிருத்த முடியும் என்பது ‘எழுத்தை மக்கள் மயப்படுத்தல்’ என்பதே.

மக்கள் மயப்பட, பரவலாக மக்களைச் சென்றடைய, எழுத்து இலகு வாக்கப்படல் வேண்டும்.

‘இக்கதை அற்ப தமிழ்ப் பயிற்சியடையவர்களும் விளங்கிக் கொள்ளத் தக்கதாய் இயன்றவரையில் இலகுவான தமிழில் எழுதப் பெற்றுள்ளது....’ என்று இந்த ‘துரை ரத்தினம் - நேசமணி’ நாவலின் நூன்முகத்தில் ம.வே. திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை குறிப்பதுவும் இந்த வாசிப்பைப் பரவலாக்கும் ஒரு செயற்பாடே.

எந்த அளவுக்கு இலகுவான தமிழை நாவலாசிரியர் கையாண்டிருக்கின்றார் என்பது வேறு விஷயம். ஆனாலும் எழுத்து மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்னும் அவருடைய நோக்கம், உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பொதுவாகவும் நாவல் வளர்ச்சிக்குக் குறிப் பாகவும் சேவையாற்றும் பாற்பட்டதே.

இந்த சாதனம் பத்திரிகையில் 1927ல் இது தொடர்க்கதையாக வந்த பிறகே வெளியாகியுள்ளது என்பதுவும் இந்த நூன்முகம் மூலமாகத் தெரியவருகிறது. இவருடைய மூன்று நாவல்களுமே இந்து சாதனம் பத்திரிகையில் தொடர்க்கதையாக வந்தவைகள்தான் என்பதையும் நாம் மனதில் கொள்ளும் போது நாவல்கள் - உரைநடை

எழுத்துக்கள் - மக்களிடையே பரவலாக்கப்படல் வேண்டும் - மக்கள் அவற்றை வாசிக்க வேண்டும் என்னும் சமூக உறவில் இவருக்குள் என்பதே.

பத்திரிகையின் விற்பனைப் பெருக்கத்துக்காகவே தொடர்க்கதைகள் எழுதப்பட்டன என்கின்ற வரலாறுகளும் நாமறிந்ததே! விற்பனைப் பெருக்கம் என்பது கூடுதலான வாசகர்களைச் சென்றடைத்தல் என்பதின் மறைபொருளே.

எல்லாத் தொடர்க்கதைகளுமே நல்ல நாவல்களாகி விடுவதில்லை என்பதைப் போலவே நல்ல நாவலாகி விடுகின்ற தொடர்க்கதைகளும் இருக்கவே செய்கின்றன.

நல்ல நாவலான ‘கமலாம்பாள் சரித்திரம்’ சமூக அங்கீகாரம் பெறாமற் போனதையிட்டு குறைபடுகின்றார் பாரதியார்.

தமிழின் இரண்டாவது நாவல் எனவும் முதல் நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தை விடவும் நல்ல நாவல் எனவும் ஆய்வாளர்களால் கருதப்பட்ட டி.ஆர். ராஜமய்யரின் கமலாம்பாள் சரித்திரம் (1898) ‘விவேக சிந்தாமணி’யில் தொடர்க்கதையாக வந்ததுதான்.

நாவல் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதுடன் மக்களாகிய அவ்வாசகர்களுக்கும் எழுத்தாளனுக்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்க வேண்டும் - ஒரு புரிதல் இருக்க வேண்டும் என்பத

என்யும் உணர்ந்தவராகவே இருக்கின்றார் இந்த நாவலாசிரியர்.

‘இந்த என் னுடைய வசன காவியத்தில் தவறேதும் இருப்பின் வாசகர்கள் அன்பு கூர்ந்து பொறுத்தருள் வேண்டும்’ என்னும் வெதநாயகம் பிள்ளையின் கூற்றுக்கும் (பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம் - முன்னுரை) ‘இதன் கண்ணுவின் குற்றங்களைத் தவிர்த்து குணம் பெய்து வாசித்தல் அறிவுடையோர் கடனாகும்’ என்னும் மா.வே. திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையின் கூற்றுக்கும் (துரைத்தினம் தேசமணி - நூன்முகம்) நிறையக்கருத்தொற்றுமை இருக்கிறது.

ஜோரோப்பிய இலக்கிய வடிவமான நாவலை தமிழக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்னும் பிரக்கருப்பே நாவல் இலக்கிய வகையினைத் தமிழக்கு அறிமுகம் செய்தது. ஆனால் இப்பிரக்கரு விரைவிலேயே பிழையான வழியில் திசை திருப்பிடப்பட்டது. மலி வானதும் பாலியல் உணர்வுகளைத் தூண்டும் வண்ணமும் வெளியான ஜோரோப்பிய நாவல்கள் கூடுதலாகத் தமிழில் வெளிவரத் தொடங்கின. தழுவி எழுதப்பட்டன.

மக்களுக்கு எழுத்து மூலம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருந்த அதே கால கட்டத்தில் இம்மொழி பெயர்ப்புகள் அவர்களைக் கணவுலகத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருந்தன.

‘பெய்னால்ஸ் என்பனின் கதை

களையும் அவன் போன்ற ஆசிரியர் களின் கதைகளையும் தமிழில் செய்து படிப்போளின் மனதை தீய வழிகளில் செல்லும்படி செய்யாதிருக்கக் கடவர். தற்காலத்தில் எழுதப்படும் நாவல்கள் பெரும்பாலும் இத்தகையனவாகவே இருக்கின்ற படியால் நமக்கு உண்டாகும் துக்கத்துக்கு அளவே இல்லை' என்றெழுதுகின்றார் தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை என்று கருதப்படும் வ.வே.க.ஜெயர். (தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு எம்.வேதசகாய குமார் பக்.9)

கெட்டுப் போய்விட்ட அல்லது தவறான வழியில் போய்க் கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்பட்ட தமிழ் நாவல் துறையை அது தமிழுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டற்கான அந்த முன்னைய ஆரோக்கியமான வழிக்கே மீண்டும் தடம் மாற்றி விடும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட ஒரு முன்னோடியாகவே காட்சி தருகின்றார் இந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை.

'ஆண்கள் மாத்திரம் அன்றி பெண்களுள் எப்பாறுவத்தினரும் கூசாது வாசிக்கத்தக்க விதத்தில் இந்த நாலை எழுதியுள்ளோம்' என்று இந்நாவலுக் கான நூன் முகத்தில் எழுதியுள்ளார் இந்நாவலாசிரியர்.

பெண்கள் வாசிக்கக் கூசம் ஒரு மானுட எதிர் நிலையில் தமிழ் நாவல்கள் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன என்கின்ற வரலாற்றுண்மை அறிந்தவராகவும் அதை சரியான திசை நோக்கித் திருப்பி விடுகின்ற அடுத்த

கட்ட நகர்விற்கான படிகளாகத் தன்னுடைய எழுத்துக்கள் இருக்க வேண்டும் என்கின்ற சமூக நோக்கம் கொண்ட வராகவும் திகழ்கின்றார் இவர்.

தன்னுடைய 'காசிநாதன் நேசமலர்' என்கின்ற முதல் நாவலிலிருந்து (1924) கோபால் நேசரத் தினம் (1927) துரைரத் தினம் நேசமணி (1927) என்கின்ற முன்றாவது நாவல் வரை இவருடைய நாவல் தலைப்புக்களில் ஒரு ஒற்றுமை நிலவுவதை நாம் காணலாம்.

நேசமலர்; நேசரத்தினம்; நேசமணி என்று தன்னுடைய பிரதான பெண் பாத்திரங்களுக்குப் பாசமிகு பெயர் களைச் சூடி மகிழ்ந்து கொள்வதுடன், வாசகர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமானவர்களாகவும்; நேசத் துக்குரியவர்களாகவும் அப்பாத்திரங்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளார்.

தன்னுடைய பத்திரிகைத் தொடர்கள் மூலம் இப்பெண் பாத்திரங்களை அவர்களது குடும்ப, சமூக உறவின் முக்கியத்துவத்துடன் மக்கள் மத்தியில் உயர்வாக உலவ விட்டு மகிழ்ந்தவர் இவர்.

பத்திரிகைத் தொடர்கதைகளும் நாவல் அந்தஸ்து பெறக்கூடியவைகளே என்பதை ராஜமய்யருக்குப் பிறகு ஊர்ஜிதப்படுத்திய பெருமை இவருக்குரியது.

இந்து சாசனம் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காரணமும் இதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகவே அமைந்து விட்டது.

இந்து சாசனம் பத்திரிகையிர்பதுவியும்; இந்து சமயப்பிரசாரத்துக்காட்கப் படைக்கப்பட்ட 'கோபால் நேசரத்தினம்' நாவலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட முக கியத் துவமும் இவரை ஒரு இந்துசமயப் பிரசார நாவலாசிரியராக இனம் காட்டத் தொடங்கியது.

ஒரு சில ஆய்வாளர்களும் இவரை அதற்குள்ளேயே அடைத்து வைக்க முயன்றுள்ளனர்.

கட்சி எழுத்தாளர்களைப் போல் ஒரு எல்லை நோக்கியே கண்ணேக்கட்டிக் கொண்டு செயற்பட முடியாத ஒரு சுதந்திரப் படைப்பாளியாகவே ம.வே.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையவர்களைக் காட்டுகிறது இந்த நாவல்.

இந்து சமயப் பிரச்சாரம் எதனையும் இந்த நாவல் செய்யவில்லை.

'இதன் கண் சீதனத்தால் வரும் பினைக்கு; மது பானத்தால் வரும் கேடு; தீயவர் சகவாசத் தால் நேரும் அனர்த்தம்; பரததையர் சேர்க்கையால் வரும் பழி முதலியன உதாரண முகத் தால் விளக்கப்பட்டுள்ளன' என்று நூன் முகத்தில் குறிக்கின்றார் இவர்.

இவைகள் மானுட நல் வாழ் விற்கான அறுத்தைப் போதிக் கின்றன.

பிரபல ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வாளர் எப்.ஆர்.லீவிஸ் என்பவர் ஆங்கில நாவல் இலக்கியத்தை வரலாற்று ரீதியாக விமர்சனம் செய்கையில் 'முன்னோடி நாவல்கள் பெரும் பாலும் அறிவியல் கோட்பாட்டைத் தழுவிய மரபை உடையவாகவே

இருக்கின்றன என்று குறிக்கின்றார். (க.கைலாசபதி - ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் - பக்கம் 87)

தமிழின் ஆரம்ப நாவல்களும் இந்த அறிவியல் பண்பு கொண்டனவாகவே இருந்துள்ளன என்பதற்கு ம.வே.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையின் இந்த துரைரத்தினம் - நேசமணி நாவலும் நல்லதொரு உதாரணமாகவே திகழ்கின்றது.

சீதனப் பிரச்சினையால் மனைவியை பிறந்த வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்ட தூரை ரத்தினம் ராமன் என்னும் சிறுவனை சமையலுக்காக வைத்துக் கொள்ளுகின்றார். இவருக்கு உப்புமா செய்து கொடுப்பதாக ஒரு இடம் வருகிறது. காற்படி உப்பை மாவாக்கி கறி வேப்பிலைக்குப் பதிலாக ஏதோ ஒரு இலையை உருவிப் போட்டு..... என்பவைகள் பரமார்த்த குருவின் சீடர்கள் போல் இவனும் நடந்து கொள்வதாகவே இருக்கிறது. இன்னோரு இடத்தில் நாவலாசிரியரே குறிப்பிடுவது போல 'கோபபிப்பவுடருடன் சிரட்டைக் கரியைக் கலந்து விற்கும் நாட்களில் உப்புமா கதைகள் நம் பழுதியா தவைகளே!

மனைவியின் துணையில் லாத மனிதன் ஒருவனின் புற இடர்பாடுகளில் இந்த உணவு விடயம் மிக முக்கியமானது.

தாயுடன் அறுசவைபோம் என்று கூறும் தமிழ் தாய்க்குப் பின் தாரம் என்றும் கூறுகிறது. தாயின் கைகளில் இருந்த மனிதன் சம்சாரம் கைக்கு வரும்

நிலை மனித வாழ்வில் நிகழ்கின்ற ஒரு மகத்தான அற்புதம்! காடு செல்லாமல், தாடி வளர்க்காமல் தொடங்கப்படும் இம் மாதவம் உடைபடுகின்ற போது எதிர்ப் படும் முதல் 'இடர்' இந்த உணவுப் பிரச்சினைதான். அது இந்த நாவலில் யடிப்போரின் நகைப்புணர்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவே போய் விட்டது.

காவலப்பன் கதை: அஸன்பேயுடைய கதை: ஊகோன் பாலந்தைக் கதை: என்கின்ற நிலைமைகளில் இருந்து நடைமுறை வாழ்வுடன் தமிழ் நாவல் துறையை இணைத்துவிட்ட பெரு மாற்றத்தின் தலைமகன்களுள் ஒருவராகவே நம் முன் தெரிகின்றார் ம.வேதிரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள்.

'யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுவழக்கில், ஜனங்கள் ரசிக்கக் கூடியதாக, பல மொழிகள் கூடுதலாகக் கொண்டவை யாக உலகம் பலவிதக் கதைகள் தந்த ம.வேதிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை. இன்று எழுத்தாளன் என்னும் சோல் யார் யாரைக் குறிக்கின்றதோ அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முன் ணோடியாகக் காட்சியளிக்கின்றார்' என்று கூறுகின்றார் கனக செந்திநாதன் (ஸமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - பக்கம் 161)

இரசிகமணி கனகசெந்திநாதனின் கூற்று வெறும் ரசனைக்கூற்றோ மிகைக் கூற்றோ அல்ல என்பதற்கு இந்த துரை ரத்தினம் - நேசமணி நாவலும் நல்ல தொரு உதாரணமாகவே திகழ்கின்றது.

Happy Photo

Excellent
Photographers
Modern Computerized
Photography
for Wedding Portraits
& Child Sittings

300, Modern Street,
Colombo - 15.
Tel: 526845

சாரணா கையும்

"குதுபா' ஹஜ்ஜி பயான் சோக்கா 'இரிந்திச்சி' என்று கூறிக் கொண்டு இப்ராக்ம் நானா வெளியே வந்தார்.

"அஸ்ஸலாமு அலைக்கும், சொகமா இரிக்கிறீங்களா? ஹஜ்ஜிக்கு போகல்லயா? இந்தப் பயணம் ஊரில் மிச்சம் பேர் போறாங்க போல...? என்று பேச்சை ஆரம்பித்தார் அப்து சமது.

"அப்து சமது, ஹஜ்ஜிக்கிப் போறது லேசான வேல இல்ல. அதுக்கு மொதல்ல எவ்வளவு வேல இரிக்கி."

"என்ன சொல்லிந்க. இப்ப வேல இரிக்கிறவர்களா ஹஜ்ஜிக்கிப் போறாங்க?" என்று அர்த்தமுள்ள ஒரு வினாவைத் தொடுத்து விட்டு நடந்தார் சமது.

வீடு போய்ச் சேருமட்டும் இப்ராக்முக்கு ஒரே சிந்தனை.

வீட்டிற்குச் சென்றதும் வழக்கத்திற்கு மாறாகக் கதிரையில் சாய்ந்து கொண்டார்.

"என்னாங்க, யோசிக்கிறீங்க. பசிக்கல்லயா? சொல்ல மறந்து போச்சி. 'செனா மூனா' ஏஜன்டாம் உங்கள காண வந்தார். ஹஜ்ஜிக்கி ஆன் சேக்கிறவர் போல. ரண்டுலட்சமாம்; எல்லா வசதியும் இரிக்காம்; மொதலாவது பிலைட்டாம் என்று செர்லி இந்த காட்டை தந்தார்.

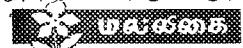
"நானும் அதப் பத்தித்தான்..... ரண்டு லட்சம் கய்யிலே இல்லையே.....

"பணத்தைப் பத்தி யோசிக்க வேணாமாம். அதுக்கும் ஒழுங்கு செய்கிறார்களாம்." என்றாள் மனைவி சபுரா உம்மா.

இப்ராக்ம் உசாரானார்.

மறுநாள், காலையில் கார்ட்டில் உள்ள விலாச்த்திற்கு பஸ்ஸில் ஏறிப் புறப்பட்டார். பேஸ் லைன் இலக்கத்தைத் தேடி நாய் படாத பாடுபட்டு ஒருவாறு கண்டு பிடித்துக் கொண்டார்.

வாசலில், 'செனா மூனா ஏஜன்ட்' என்று எழுதப் பெற்ற ஒரு பலகை தொங்கியது. கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தார். பத்து சதுர

அடி அறை. ஒரு மேசை, தொலைபேசி, தட்டச்சு, சமூலம் நாற்காலி அதில் டை கட்டி சுவுதி ஜிரிகைத் தொப்பி அனிந்த ஒருவர், பைல்களைப் பிரித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

இப்ராகீம், ‘அஸ் ஸலாமு அலைக்கும்’ என்று ஸலாம் சொன்னார்.

நிலுக்கு, “வாலைக்கும் ஸலாம்”

முன்னால் இருந்த கதிரையில் அமரும்படி சமிக்கரு செய்தார்.

‘ஹஜ்ஜிக்கிப் போக ஹாஜ்தது. உங்கட ஏஜன்டில் இருந்து வீட்டுக்கு வந்து போனதா வீட்ல சொன்னாங்க.

‘நீங்க இப்ராகீமா?’

தலையை அசைத்தவாறு “அம்பதா யிரம் போல குற்சல்....”

‘அதுக்கென்ன. பிந்தித் தந்தா போதும்’ இப்ராகீமுக்கு தேன் பாய்ந்தது போல இருந்தது.

‘முன் பணம் எப்போ கட்ட வேணும்?’

‘இன்று, திங்கள் - வியாழன் கட்டினா வசதியாக இருக்கும்.’

‘இன்றா அல்லாஹ், வியாழன் வாறன்’ என்று புறப்பட்டுப் போகும்பொழுது, சில பத்திரிக்களைக் கொடுத்து ‘வரும் போது, இதெல்லாம் நெரப்பி பணத்தோடு வாங்க. அதோடு முனு போட்டோவும்’ என்றார்.

‘ஹஜ்’ செய்யப் போகின்ற மகிழ்ச்சியால். இப்ராகீமுக்கு இருப்பு

கொள்ளவில்லை.

வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

‘என் னங்க, போன விசயம் நல்லபடியா முடிஞ்சுதா?’

‘‘ஹரா’ முடிஞ்ச மாதிரி. அம்பதை பிந்தி கொடுக்கலாம். எப்படியும் போற அண்டு கொடுப்பது நல்லது.’’

‘இன் ஷா அல் ஸாஹ்’ என்று ஆமோதித்தாள் சூரா உம்மா.

வியாழுக்கிழமை ஒருவாறு பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ‘செனா முனா’ ஏஜன்டைச் சந்திக்கப் போனார்.

முதலில் தரப்பட்ட மரியாதையை விட அலாதியான உபசாரம் எல்லாம் நடந்தது. குளிர்பானம் கொண்டு வந்து தரப்பெற்றது. இப்ராகீமுடைய ‘கல்பே’ குளிர்ந்தது போலாகி விட்டது.

அவசரமாக விண்ணப்பப் பத்திரிம் போட்டோ எல்லாம் பரிசீலிக்கப் பெற்றது.

பணத்தை ஒரு கட்டாக முகவர் கையில் கொடுத்தார். எண்ணிப் பார்க்காமலே உள்ளே எடுத்து வைத்தார். அவ்வளவு விகவாசம்.

‘உங்கள் எங்கட குருப்பில பதிஞ்சிக் கொண்டேம். போக வேண்டியதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொள்ளுங்க. மதி பணத்தை போகும் போது தாங்க.’

‘நான் போய் வாறன், அஸ் ஸலாமு அலைக்கும்.’ விடை பெற்றுக் கொண்டார்.

இப்ராகீமுக்குப் பரம திருப்தி.

குடும்பத்தில் ஹஜ்ஜாக்குப் போகின்ற முதலாவது ஆள் என்ற பெருமிதம் இந்தப்பக்கம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லையென்றும் மருதானைப் பக்கம் போய் பார்க்கும்படியும் சொன்னார்கள்.

“சூரா,” என்று குரல் கொடுத்து விட்டு, சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்து சால்வையால் விசிரிக் கொண்டார்.

சூரா, எலுமிச்சம் பழச்சாறு பிழிந்து ஒரு குளிர்பானம் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். அது அவருக்குத் தேவாமிர்தமாக இருந்தது.

‘‘எப்ப மிலைட்டாம்’’ என்று விசாரித்தாள்.

‘‘ஏழாம் தேதி போல....’’

‘‘இன் னும் முனு கெழுமதான் இரிக்கி. அதுக்குள்ளே பயணம் சொல்லப் போக வேணும்.

‘‘கோவ தாவங்களை மறந்து ஒருத்தர விடாம் சொல்ல வேணும் - முதல்ல அனுப்பொத்த ஆச்சிய பாத்திட்டு வருவோம்.’’ என்றார் இப்ராகீம்.

தூரத்து பந்துக்கள் நன்பர்கள் அக்கம் பக்கம் எல்லாரிடமும் பயணம் சொல்லி முடிய நாளே கரைந்து விட்டது.

பாக்கி, ஜம்பதை அங்குமின்கும் கடன் வாங்கிச் சரிக்கடிக் கொண்டு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் ஏஜன்டைக் காணப் புறப்பட்டார்.

‘செனா முனா’ ஏஜன்டைத் தேடிக்

கொள்வது சிரமமாக இருந்தது. வியர்த்து விறுவிறுத்துப் போனார். பலரிடம் ‘கார்ட் டை’ காட்டி விசாரித்தார். இப்படியொரு ஏஜன்ட இந்தப்பக்கம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லையென்றும் மருதானைப் பக்கம் போய் பார்க்கும்படியும் சொன்னார்கள்.

இப்ராகீமைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. தலை சூழ்ந்து விழுந்து விடுபவர் போல தள்ளாடினார்.

ஓர் ஆட்டோவில் ஏறிக்கொண்டார்.

‘எங்க போகணும்?’

‘மருதானை’

மருதானையை சுற்றிப் பார்த்தாகி விட்டது. தகவல் இல்லை. சிலர், விலாசம் தவறு என்றார்கள்.

‘தம்மீ, பேஸ் வைன்’ என்றார். மீண்டும் பேஸ் வைன் ஓர் அலசல்.

‘நாநா, நீங்க தேடுற ஏஜன்ட் இங்க இல்ல. ஏதும் அவசரமா?’

‘ஹஜ்ஜிக்கி ஆள் அனுப்புற ஏஜன்ட் இந்த இடத் தீவிதான் போட்டேல்லர்ம் போட்டு இருந்திச்சி.’

‘உங்கள யாரோ ஏமாத்தி இரிக்கி. கொழும்புல் இப்படி வேல நடக்கும். வீணா சுத்த வானாம். ஊருக்குப் போங்க.’

அப்பொழுதுதான் இப்ராகீமுக்கு அர்த்தமானது முகம் தெரியாத முகவரிடம் மாட்டிக் கொண்ட சங்கதி....

யாவும் கற்பனை.

அழகு சுப்பிரமணியத்தீன் ஆக்னங்கள்

ஆ.கந்தையா

அழகு சுப்பிரமணியத்தைச் சரியாக புரியவேண்டுமாயின் அவரது முரண்பட்ட இரட்டைத்தன்மையடைய காலப் பின்னனியையும் தொடர்புபடுத்தி முழுமையாகப் பார்க்க வேண்டும். அதிகமான சிறுக்கதைகள் அவர் எழுதவில்லை என்பது உண்மை. ஆனால் அவரது சிறுக்கதைகளை ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கும் போது யாழ்ப்பாண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையையும், அவர்களது அடிப்படை பிரச்சனைகளையும் அவை தொட்டு நிற்பதை இலகுவில் கண்டுகொள்ள முடியும். இங்கிலாந்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதைகள் யாழ்ப்பாண ஆண் வர்க்கத்தையே கதை மாந்தராகக் கொண்டுள்ளன. அவரது கதைகளில் சமூகப் பிரச்சனைகள் தொடப்படுகின்றன; சாதியம் பேசப்படுகின்றது; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனிதம் வர்ச் சுத்தப்படுகின்றது.

அழகு சுப்பிரமணியத்தீன் கதைத் தொகுதிகள் இரண்டே இன்று எமக்கு கிடைக்கின்றன. தனது காலத்தில் “பெரிய பிள்ளை” எனும் சிறுக்கதைத் தொகுப்பை வெளியிடுகின்றார். அவர் இந்த பின் அவரது மனைவி சில இலக்கிய நண்பர்களது உதவியுடன் “முடிவு காலம்” எனும் கதைத் தொகுப்பொன்றை வெளியிடுகின்றார். இவ்விரு தொகுதிகளிலும் 34 ஆக்கங்கள் உள்ளன. மற்றச் சிறுக்கதைகள் என்னவாகின எனத் தெரியவில்லை.

“புளிய மரம்” எனும் சிறுக்கதைத் தொகுப்பும், இரண்டு புதினங்களும் அச்சேறக் காத்திருக்கின்றன என்று ஆங்கில பத்திரிகைகளான “நீபியஸ்”, “ஓப்சேவர்” என்பன செய்தி வெளியிட்டன. ஆனால் அவை வெளிவந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் எமக்கு கிடைக்கவில்லை. அவரது புதினம் “மிஸ்ரர் முன்” மல்லிகையில் மொழியாகக்கம் செய்யப்பட்டுத் தொடராகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதுவும் அச்சேறிப் புத்தக வடிவம் பெறவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது.

தனது இலக்கிய நண்பர்களுடன் உரையாடும் போது தனக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை என்றும், “பெரிய பிள்ளை” தனது முத்த பெண் என்றும் மனம் வருந்திக் கூறியுள்ளார். இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும் போது “புளிய மரம்” தொகுதி வெளிவரவில்லை என்றே கொள்ள வேண்டும். அவரது சிறிய நாடகங்கள் பி.பி.சி.இல்

ஒனி பரப்பப்பட்டன. “முடிவு நேரம்” சிறுக்கதை (அல்லது குறுநாவல்) பி.பி.சி.இல் நாடக வடிவில் ஒலி பரப்பப் பட்டது. இவைகளின் பிரதிகள் கூடக் கிடைப்பதென்பது சந்தேகமாகவே படுகின்றது.

அழகுசுப்பிரமணியத்தீன் காலம் ஆங்கிலச் சிறுக்கதை வடிவம் முழுமை பெற்று விளங்கிய பொற்காலம். இவரது காலத்துச் சிறுக்கதை எழுத்தாளர்கள் தமக்கென ஒரு முத்திரை பதித்துச் சிறுக்கதை வடிவத்திற்குப் புதிய பரிமாணங்களைத் தந்து கொண்டிருந்த காலம். இங்கிலாந்தில் “டி.எச்.லோர்ன்ஸ்”, போலந்தில் “கொன்றாட்”, அயர்லாந்தில் “யேம்ஸ் கொய்ஸ்”, நியூசிலாந்தில் “கத்ரீன் மான்ஸ் லீஸ்ட்” அமெரிக்காவில் “ஏஞ்கன்வே மனதில் பிரதிபலித்த தனி எண்ணத்தைச் சிக்கனமான ஆனால் வெளிப்படையான முறைகளால் அதன் செயற்பாடுகள் போக்குகள் என்பவை களைத் தனித்துவமான முறையில் முதலில் இருந்து இறுதி வரையும்” எடுத்துச் செல்வதாகும். இவர் சிறுக்கதை என்பது ஒரு மூச்சில் வாசிக்கக் கூடிய இலக்கிய வடிவமைப்பின் செழுமை பற்றி இலகுவில் எடு போட முடியும்.

இவ் விடத் தில் சிறுக்கதையின் வளர்ச்சிப் போக்கையும், வடிவம் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றையும் தெரிந்து கொண்டோமாயின் அழகு சுப்பிரமணியத்தீன் இலக்கிய வடிவமைப்பின் செழுமை பற்றி இலகுவில் எடு போட முடியும்.

ஆங்கிலச் சிறுக்கதை வடிவம் உண்மையில் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களின் கைவண்ணத்திலேயே செழுமை காணக்கிறது. ஒரு நூறு வருட சிறுக்கதை வரலாற்றை எடுத்து நோக்கினால் ஜந்து அல்லது ஆறு சிறுக்கதை எழுத்தாளர்களைத் தவிர்ந்த ஏனையோர் நிச்சயமாக அமெரிக்க எழுத்தாளர்களாகவே இருப்பர்.

கதை எனப் பொதுவாகப் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வந்த காலத்தில் “நிப் வான் விங்கின்” எனும் கதை புதிய பார்வையைத் தருகின்றது. நிகழ்வுகள் காலக்கிரமத்துக்கமைய இணைக்கப்பட்டு, ஒழுங்கமைந்து மிகவும் வசீராமானதும், நகைச்சவையானதும் நாகரிகமானதுமாகிய கதை என எல்லோரும் இதைப் பாராட்டுவர். இவற்றையும் சிறுக்கதை வடிவத்துள் சேர்க்க முடியாமல் போய் விடுகின்றது.

இதனை அடுத்து “அலன் போ” வருகின்றார். “போ” அவர்களே சிறுக்கதை வடிவத்தின் அச்சாணியான “தனி விளைவு” எனும் உத்தியைத் தனது சிறுக்கதையில் புகுத்துகின்றார். அதாவது “ஏஞ்கன்வே மனதில் பிரதிபலித்த தனி எண்ணத்தைச் சிக்கனமான ஆனால் வெளிப்படையான முறைகளால் அதன் செயற்பாடுகள் போக்குகள் என்பவை களைத் தனித்துவமான முறையில் முதலில் இருந்து இறுதி வரையும்” எடுத்துச் செல்வதாகும். இவர் சிறுக்கதை என்பது ஒரு மூச்சில் வாசிக்கக் கூடிய இலக்கிய வடிவம் என்பார்.

இவரது கதைகளில் “கோதிக்” (Gothic) விளைவு மிகுந்து காணப்படும். இவ்வத்தியினாடாக அக முரண் பாடுகளை வெளிக் கொணர விரும்பினார். அவரது கதைகளில் குருத் தன்மை நிறைந்திருந்ததேயெல்லமல்ல உள்ளனக் குழுபல்கள் வெளிவரவில்லை.

“கத்தோன்” மறுபுறத்தில் “போ”வை அடியொற்றி “கோதிக்” விளைவை ஆத மாவீன் வேதனை களை வெளிக்கொணரப் பயன்படுத்துகின்றார்.

இதற்கமையச் சிறுக்கதை வடிவத்திற்கு அச்சாணி போன்ற இன்றும் எல்லாச் சிறுக்கதை ஆசிரியர்களாலும் பயன் படுத்துகின்ற “நிகழ்புல வெளிப்பாடு” என்னும் உத்தியைத் தனது கதைகளில் புகுத்திவிடுகின்றார். சிறுக்கதை வடிவம் இப்பொழுது கதை சொல்லல் எனும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டுச் சிக்கல் தீர்க்கும் நிலைக்கு மாற்றம் அடைகிறது.

“போ” அவர்கள் தொடக்கி வைத்த சிறுக்கதை வடிவம் “அன்றன செக்கோவ்”, “ஜேம்ஸ் ஜோயஸ்” “கென்றி ஜேம்ஸ்” “மான்ஸ்பில்ட்” போன்றோர் கைகளில் செம்மையடைவதற்கு ஒரு நாற்றாண்டு எடுத்தது எனில், சிறுக்கதை உலகில் ‘போ’வின் முக்கியத் துவம் புரிகிறதல்லவா?

“கென்றி ஜேம்ஸ்” சிறுக்கதை வடிவத்தை மேலும் செழுமைப் படுத்துகின்றார். “போ” போன்றோரின் உத்திகள் மட்டும் படுத்தப்பட்டதன் மைகள் பல இருப்பதைக் காண்கிறார். கதை பூராவும் ஆசிரியர் வியாபித்திருப்பதைப் போக்க எண்ணி ஆசிரியனைக் கதை சொல்வோாக மாற்றிவிடுகின்றார். சிறுக்கதை சிறுசிறு நிகழ்வுகளாக இப்பொழுது மாற்றம் காண்கிறது. மனதின் எண்ண ஒட்டங்களை உணர்வு பூர்வ நிலையில் நின்று உளவியல் நோக்கில் பார்ப்பதற்கு இவ்வுத்த அவருக்கு இடமளிக்கின்றது. இவ்வுத்த இவருக்கே கைவந்ததெனக் கூறுவர் உள்ளர்.

“கெமிங்வேய்” “வில்லியம் போக்னர்” ஒருவகையில் “லோறன்ஸ்” “நிகழ்புலக் கட்டவிழ்தல்” என்றும் சுற்று மாறுபட்ட

உத்தியைக் கையாஞ்கின் றனர். எனவேதான் போக்கனரை “நோகோதீக்” மரபின் தந்தை என்பர். கதைகளில் தீரிப் படுத்தப்பட்ட தன்மைகளைப் புகுத்துவதே இவரது நோக்கம். கறுத்த இன மக்களின் பிரச்சினைகளை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு இவருக்கு இவ்வுத்தி அவசியமாகின்றது. சமுதாயத்துடன் நெருக்கமாக நின்று அங்கே பின்னிப் பிணைந்துள்ள பிரச்சினைகளுக்குப் பெயியப்ரிமானம் தந்து, பயங்கரமான தன்மைகளைக் காட்டித் தனது கதைகளைப் படைக்கிறார். நிகழ்ச்சிகளின் துலங்கல் எம்மில் மெதுவாக ஏற்படத் தொடங்குகின்றது. கதை சொல் வோன் வாசகண முடிவெடுக்க வீட்டுவிட்டுத் தான் மறைந்துவிடுகின்றான்.

“பிரதீசவாடை” இயக்கத்தினரும் சிறுக்கதைக்கு இக்காலங்களில் மெருகு சேர்க்கின்றனர். இவர்கள் சிறுக்கதை வடிவத்தீற்கு வாழ வோடிசைந்த அந்தஸ்தைத்துக்கு தருகின்றனர்.

இவ்வாறு பல்வேறு கோணங்களிலும் சிறுக்கதை எழுத்தாளர்கள் வடிவமைப்பில் செம்மை கண்டு சிறுக்கதையை ஒரு வலுவான ஊடகமாகப் பயன்படுத்தும் காலத்திலேயே அழகுப்பிரமணியம் தனது சிறுக்கதைகளைப் படைக்கின்றார். எனவே இவரது சிறுக்கதைகளிலும் இப்பண்புகள் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். அன்றியும் அறிவுலகக் “கிறுக்கார்கள்” கூட்டமாம் “புள்ளிஸ் பெரி” இவருக்கு மேலும் வலிமையைத் தந்தது.

அமெரிக்கச் சிறுக்கதையின் போக்கை

லலது இலக்கை விபரிக்கப் புகுந்த ரலஸ்” என்பவரது கருத்துக்கள் அழகு ப்ரிமனியத்தின் சிறுக்கதைகளுடன் டடன் போவதைக்கண்டு கொள்ளமுடியும். அவர் கூறுவார்! “குறிப்பிட்ட ஒரு சாதாரணமான அமெரிக்கச் சிறுக்கதை, அது வாசகர்களிடையே வேடிக்கையை ஏற்படுத்தும் வேளையிலும் வாழ்வை அதன் பாங்கை, விழுமியங்களை, தேசியப்பன்புகளை அல்லது எதிர் பார்ப்புக்களைப் பிரதிபலிப்பதாகவோ அல்லது உளவியல் உள்தேடல்களின் உபகரணமாகவோ விளங்குகின்றதா எனும் கேள்வியைக் கண்டிப்பாகக் கேட்டு நீந்துகும்” அவர் மேலும் குறிப்பிடுவார். “ஏதாவது களவுகள் இவை தவிர்ந்த ஆணால் சாதுரியமாகப் புனைய நாம் சிறுக்கதைகளாக ஏற்கத் தயாராக இல்லை.”

அமெரிக்கச் சிறுக்கதையாளர்கள் எவ்வாறு உள்ளடக்கத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தினார்களோ அவ்வாறே அழகு சுப்பிரமணியமும் உள்ளடக்கத்திற்கு அத்துக்கை மட்டும் காட்டி ஆசிரியர் ஓசாக்கனை முடிவெடுக்க விட்டுவிடுகின்றார். இந்நிலையில் மைலனின் அப்பாவித் தனத்தையும் நிர்க்கத்தையும் நாம் பெற்று நிற்பதை உணர்கின்றோம். குற்றமற்ற ஒருவன் தண்டிக்கப்படுகின்றான் எனக் கொத்துக்கவும் செய்கிறோம்.

எமக்கு இகழ்புலம் பல காரணிகளைச் சுட்டி நிற்கிறது. தலைமை ஆசிரியரின் அத்கார வெறியைப் பார்க்கன்றோம். தனது “நோயின்” வேகம் அப்பாவி ஏழையில் வஞ்சம் தீர்ப்பதையும், அத்துடன் அத்கார வரம்புக்குட்பட்ட தலைமை ஆசிரியரின் அப்பாவித்

தனத்தையும் காண்கிறோம்.

இன்னுமொரு படி மேலே சென்றால் அன்றைய கல்விக் கொள்கையிலுள்ள குறைபாடுகள் தெரிய வருகின்றன. மாணவனைச் சுற்றும் கருத்திற்கெடுக்காது அடக்கி ஆனங் முட்டாள்ததனமான கல்வி அமைப்பைப் பார்க்கிறோம். கல்விக் கூடங்களில் கல்விசால் காரணிகள் யாவும் மேல் ஆதிக்க மக்களுக்காகவா என அங்கலாய்க்கிறோம்.

இன் நூம் சற்றுக் கூர்ந்து ஒரு குறைபாடுவோமாயின் கீழ்மட்ட மக்கள்படும் இன்னல்கள், அவர்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்படுவதற்கான உபாயங்கள் இங்கே சட்டம் என்ற போர்வையில் அரங்கேற்றப்படுவதைக் காண்கிறோம். பாடசாலையிலிருந்து பிள்ளைகள் இடைவிலகுவதற்கான காரணம் தெள்ளென்புரிகிறது.

அழகுசுப்பிரமணியம் தனது நிகழ்புலக்கட்டவிழ்த்தல் உத்தீயைக் கையாண்டு எம்மை முடிவெடுக்க விட்டுவிடுகின்றார்.

மைலனின் சக மாணவர்கள் கூட அவனைப் பூருக்கணிப்பது அவன் மனதில் எவ்வாறான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும்? ஆனால் எந்தவாரு இடத்திலும் கதை சொல்வோன்தன் மனக்கு முறைகளைக் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை.

கதை இயல் பாக அசைந்து செல்வதும், மொழியும் மென்மையான, இலகுவான சொற்களால் எழுதப் பட்டமையும் ஒரு வல்மையைத் தந்து நிற்கின்றன. அமைதியாக இருந்து கருப்பொருளை அசைபோடும் போது

எம்மனதில் பலவிதமான துன்பாலைகள் ஒடுவதைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

“கூலிக் கு மார்டிப்போர்” ஒரு மென்மையான கண்டலுடன் ஆழமாகப் புரையோடிக் கிடக்கும் சமூகக்கேட்டை எம் முன் வைக்கிறது. “வைபவ நாயகன்” ஒரு கோமாளியாக வலம் வருவதைக் காண்கிறோம். இங்கும் ஒரு வேடிக்கை என்னவெனில் இவ் “வைபவ நாயகன்” கூட “சாதி”யில் குறைந்தவனே!

ஒப்பாரி வைப்பவர்கள் மரத்துப்போன ஒரு பிரிவு மக்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அனுமதி தந்த பின்பும் போக மறுத்து ஒப்பரிவைப்பது எத்துணை உணர் வலைகளை ஏற்படுத்தும். இக் கதைக்குள்தான் எத்துணை கதைகள்?

மாதிரிக்காக ஒரு சில கதைகளைப் பார்த்தோம். உண்மையில் அவரது சிறுகதைகள் பலவற்றிலும் நாம் எம்மைக் காண்கிறோம். அவரது படைப்புக்கள் மைக்கு ஆயிரம் கண்களைத் தருகின்றன.

அவரது கதைகள் யாவும் தலை சிறந்தவை என நாம் கூறவரவில்லை. அவ்வாறே அவரது கதைகள் எல்லாம் வியந்து பாராட்டத் தக்கவையும் அல்ல. அவர் மிகவும் மட்டமான கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவைகளால் நாம் அவரைக் குறைவாக மதிப்பிடுவதாகவும் கருதிவிடக்கூடாது.

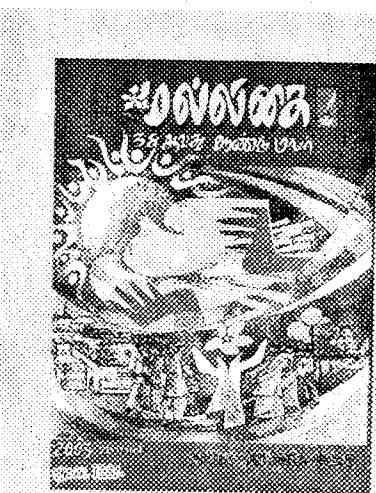
ஆக்க இலக்கியவாதி தன்னுள் கனன்று கொண்டிருக்கும் உணர்வுகள் அவனை ஆழமாகப் பாதிக்கும். அப்பொழுது அவனில் ஏற்படும் ஆலோசம்

அன் படைப்பில் புகும்போது அவன் படைப்புப் பெறும் அர்த்தம் எல்லா நெரங்களிலும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. எனவே “பெரிய” எழுத்தாளர்கள் கூட “சிறிய” படைப்புக்களைத் தர முடியும். இவைகளை முழுமையாகப் பார்த்து எடைபோடும் போதே ஆசிரியன் சரியான மதிப்பீட்டுக்கிடப்படுகின்றான்.

அழகுசுப்ரமணியத்தின் மொழி தனித் துவமானது, சிறிய சொற்களாலான எளிய நடை “சிறியது அழகானது” என்பது இவருக்குப் பொருந்தும். நாமும் எழுதிவிடாலம் என எல்லோரையும் எண்ணவைக்கும். ஆனால் எவரும் எழுத முடியாத ஒரு வலிமை, செறிவு அவரது மொழிக்குண்டு.

அவரது மொழியினுடே ஆங்காங்கே மென்மையான கண்டல் எட்டிப்பார்க்கும். “செக்கோவ்” போன்று ஒரு சிறு அதிர்ச்சி. உத்தட்டளவில் ஒரு சிரிப்பு எட்டிப் பார்க்கும்.

கந்தரராமசாமி கூறுவார்: “கதையும் ஒரு கலை என நம்புகின்ற கலைஞர் தன் ஆத்மாவைப் பிரதிபலிக்கத் தோதான உடைந்த கண்ணாடித் துண்டுகள் எங்காவது கிடைக்கின்றனவா என்று பார்த்துக் கொண்டே போகின்றான். அதில் ஒரு தண்டைப் பொறுக்கித் தன்னுடைய கலை ஆத்மாவின் ரசத்தைக் கொஞ்சம் அதன் பின்னால் பூசிவைக்கிறான். அப்பொழுது நமக்கு நம் முடைய முகத்தை அதில் பார்க்கக் கிடைக்கிறது.” இக்கூற்று எவ்வளவு உண்மையானது என்பதை அழகுசுப்பிரமணியத்தின் கதைகள் புலப் படுத்துகின்றன.

மல்லிகை

38வது ஆண்கு மலர்

வெளிவந்து, விற்பனையாகின்றது.

பல ஆழமான இலக்கியக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள், தரமான சிறுகதைகள், கவிதைகளை உள்ளடக்கிய அருமையான மலர் இது.

நிறலகங்கள், பல்கலைக்கழக நாள் நிலையங்கள், அதிவே சம்பந்தமாக காத்திரமான சுஞ்சிகைகளைச் சேகரிக்க முன்னந்து செயற்படும் சுவைஞர்கள் அத்தனை பேர்களிடமும் அவசியம் இருக்க வேண்டிய ஆண்டு மலர். ஏதாட்டு கொள்ளலும்.

அசிரியர்
மல்லிகை
201 - 1/1 ஸ்ரீ கத்ரேசன் வீதி,
கொழும்பு-13

ஒரு பிரதியின் மனுமுணுப்புக்கள்

மேமன்கவி

1. போர்க்கள் இலக்கியம் குறித்து.....

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் பளர்ச்சிப் போக்குகளில் அதிகாரம் கொண்டிருக்கிறது. இருக்கும் போர்க்கள் இலக்கியத்தைப் பற்றி நமது அவதானத்தை பதிவு செய்து வைப்பது அவசியமாகிறது.

போர்க்கள் இலக்கியம் என்ற போக்குக்கான ஆதார ஆவணங்களாக சமீபத்தில் வடத்திற்கு போர்க்களத்தில் நின்று இயங்கியப் போராளிகளின் இலக்கியப் படைப்புகள் நூல் உருவும் பெற்று இருப்பதைச் சொல்லலாம்.

இவ்வகையான இலக்கியங்களை அங்கீரித்து அடையாளப்படுத்தும் முயற்சியின் பொழுது, நாம் ஒரு விடயத்தைத் தெளிவாக மனதில் நிலை நிறுத்திக் கொள்வது நல்லது.

அதாவது, இற்றைவரையிலான ஈழத்து இலக்கியப் படைப்பும் உருவாக்கம் பெறுகின்ற பொழுது அதற்கான விமர்சன், அழகியல் கூறுகளையும் அளவுகோல்களையும் அவை உருவாக்கம் செய்து விடுகின்றன என்பது நாம் அறிந்த உண்மை..

எப்பொழுதுமே எந்தவொரு கலை இலக்கியப் படைப்பை விமர்சிக்க அதன் தராதரத்தை கணிப்பிட அப்படைப்பு தரும் குழலோடு. அப்படைப்பை விமர்சிக்க முன்வரும் விமர்சகருக்கு ஆழந்த அனுபவமும், நெருங்கியத் தொடர்பும் இருந்தால் மட்டுமே. அப்படைப்பை சரியான முறையில் கணிக்க முடியும்.

அந்தவகையில், போர்க்கள் இலக்கியப் படைப்புகளை விமர்சிக்கத் தேவையான விமர்சன அளவுகோல்களை அப்படைப்புகள் உருவாகிய குழலில் உள் நின்று இயங்குபவர்கள் மட்டுமே உருவாக்ககித் தரமுடியும். தரவேண்டும்.

மற்றபடி போர்க்கள் கலை இலக்கியப் படைப்புகள் தரும் அனுபவங் களிருந்தும் உணர்வுகளிலிருந்தும் வெளியே நிற்பவர்கள் அப்படைப்புக்களைப் பற்றி வெறுமனே கருத்துச் சொல்ல மட்டுமே முடியும் என்பதுதான் உண்மை.

2. நஞ்சாகிக் கொண்டிருக்கும் பிஞ்சகளின் உலகிலிருந்து.....

இன்று நமது வாசற்படித் தொடக்கம் இன்று தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் இரண்டாம் வளைகுடா யுத்தம் வரையிலான நிசழ்வுகளின் மூலம் சிறுவர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள சகல விதமான வன்முறைகளும், எதிர்கால உலகச் சந்தீகளுக்கு மனித குலம் செய்யும் பரிய கொடுரம் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

அந்தப் பிஞ்ச உலகங்கள் மீது இந்த உலகம் நஞ்சாய் தூவிக் கொண்டிருக்கும் அந்த கொடுரங்களை எண்ணி மனம் குழுகிறது.

இன்றைய நிலையில் -

நம்மிடம் இவர்களுக்கென வழங்கு வதற்கு நல்லது ஒன்றுமே இல்லாத நிலையில் வன்முறையை மட்டுமே வன்மாக வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில். அந்த பிஞ்சகளின் உலகின் தூய்மையை எடுத்துச் சொல்லும் பழனிபாதியின் “இன்று பிறந்த குழந்தைக்கு” எனும் இக்கவிதை மனசை இழுத்தது.

உங்கள் மனப்பிடிப்புக்கும் அந்தக் கவிதை

உனக்காக வைத்திருந்த முத்தத்தில் ப்ளோரைட் வரசம்

உனக்காப் பறித்த பூவில் சூல் தூசி

உனக்காக வாங்கிய வாழ்த்து அட்டையில் மரத்தின் இரத்தம்

எனது உலகத்திலிருந்து ஏதுமில்லை உனக்கு காற்றை

அழுக்குப்படுத்தாமல் ஓடும் உனது குட்டிக்கார்

வன்முறை அறியாத இராணுவ வீரன்

சிரிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் சௌந்த தங்கை

விபத்துகளைச் சந்திக்காத விமானம் ரயில்

மதங்களற்ற உனது பொம்மைகளின் உலகத்திலிருந்து முடிந்தால் கொடு எனக்கொரு சிரிப்பை.

3. நிகழ்கலையும்
அதன் பார்வையாளர்களும்
சமீபத்தில் கொழும்பில் இரு நாடகங்

களைப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த வேணா எனக்கொரு சிந்தனை தோன்றியது.

எந்தவெர்கு நிகழ்கலையினதும் பார்வையாளர்களின் நடத்தையானது அந்த நிகழ்கலையை நிகழ்த்த பங்கேற்கும் பங்காளர்களின் வெளிப்பாட்டின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதனால் நிகழ்கலையை நிகழ்த்துவதில் பங்கேற்கும் சகல பங்காளர்களும் பார்வையாளர்களின் எதிர்வினைப் பற்றிய பிரக்ஞாந்தும் செயற்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நாடகம், இசைக் கச்சேரி, மேடைப் பேச்சு, கவியரங்கம், பட்டிமன்றம் போன்ற நிகழ்கலைகள் அவை தமக்கான பார்வையாளர்களின் எதிர்வினை உடனுக்குடன் பெறக்கூடியவை.

ஏற்குத் துவக்கும் கலை மனங்கொண்டு பட்டுமே அதாவது, தாம் நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் நிகழ்கலையைப் பற்றிய சரியான தெளிவுடனும் சமூகப் பிரக்ஞாந்தும் நிகழ்த்தப்படும் நிகழ்கலைகளின் பார்வையாளர்களிடம் காணப்படும் நாகரி

கழும் பண்பும். வெறுமனே ஜாரங் சகத்தன்மையுடனான நிகழ்கலைகளின் பார்வையாளர்களிடம் காணப்படுவதில்லை. மாறாக, கேலிக் குத்தும் ஆரவாரமுமே அதிகரித்து காணப்படும்.

ஆகவே, நிகழ்கலைகளை நிகழ்த்துவோர் அவர் தம் நிகழ்கலைக்கான பார்வையாளர் யார் என்பதையும் அடையாளப் படுத்திக் கொள்வது நல்லது.

இந்த சிந்தனையிட்டு அதாவது நிகழ்கலைகளும் அதன் பார்வையாளர்களின் நடத்தையும் என்ற சிந்தனையிட்டு இன்னும் நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது.

யல்லிகைப்பந்தல் கண்ட புதிய களை

டொமினிக் ஜீவா

சென்ற ஆண்டே நானிதைச் செய்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது நான் இதன் காத்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டதை இப்போது புரிந்து கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் 16-17-18-19ம் திகதிகளில் ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில் முதற் தடவையாக மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளைக் காட்சிக்கு வைப்பதற்கும் விற்பனைக்குமான ஒரு ‘புக் ஸ்டா’லை ஏற்பாடு செய்திருந்தேன்.

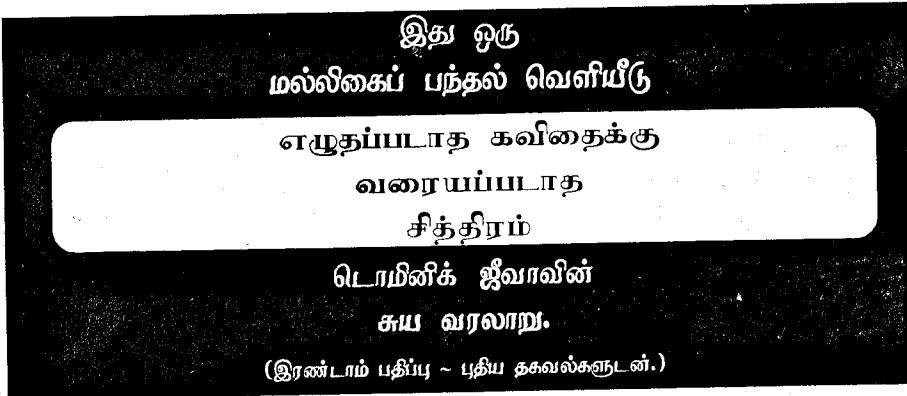
இது எனது வெளியீட்டுத்துறை அநுபவத்தில் இது தனியான புதிய முயற்சி. செய்துதான் பார்க்கலாமே என்றோரு ஆவல். வாய்வழி விளம்பரம் மூலம் புதிய புதிய சுவைஞர்களைச் சேகரித்துக் கொள்ள முயன்றுமைத்தேன்.

நான்கு நாட்களும் நானே இருந்து கவனித்தேன். எனக்கு உதவியாக நன்பர் ஆப்னேன் பங்கு கொண்டார். இடையிடையே கவிஞர் மேமன்கவியும் ஒத்துழைப்புத் தந்தார். கவிஞர் குறிஞ்சி இளந்தென்றலும் உற்சாகமாக உதவிகள் புரிந்தார்.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளுடன் சகோதர நிறுவனமான ‘துரைவி’ பதிப்பகத்தின் பத்து நூல்களையும் இணைத்து வைத்திருந்தேன்.

‘கம்பன் விழாவுக்கு வந்து போகும் சுவைஞர்கள் நவீன் இலக்கியத்திற்கு எத்தனை தூரம் ஆதரவு தருவார்கள்?’ என்ற சந்தேகம் என் நெஞ்சில் எழாமலும் இல்லை. செய்துதான் பார்ப்போமே என்ற மனத் துணிவு.

‘மல்லிகைப் பந்தல்’ விளம்பரப் பதாகையின் கீழ், அதன் வெளியீடுகளை

அழகாக அடுக்கி வைத்திருந்தேன். துரைவி பதிப்பகத்தின் நூல்களையும் இடையிடையே ஆப்பன் வைத்து அழகுபடுத்தியிருந்தார்.

உண் மையைச் சொல் லப் போனால், விற்பனை செய்வது எனது நோக்கமல்ல. ஒரு சிறு சஞ்சிகை நிறுவனம், அந்த மாசிகையைக் கடந்த 38 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடந்திருவதுடன் 50க்கு மேற்பட்ட பல்வேறு தரமான இலக்கிய நூல்களையும் வெற் றி கரமாக வெளியிட்டுக் கொண்டுவருகிறது என்பதை இந்த மண்ணின் வாழ் மக்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்கான ஒரு முயற்சியாகவே இதனைக் கருதினேன். அதையொட்டிச் செயலில் இயங்கினேன்.

முன்னால் விரித்து நிறைத்துள்ள மேசையைப் பார்க்கும் பொழுது என் நெஞ்சே பெருமித்தால் நிறைந்து பொங்கியது.

ஏராளமானவர்கள் புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தார்கள். அதில் பெரும்பாலானவர்கள் பெண்களாகவே இருந்தனர். அதிலும் யுவதிகள்.

என்னைத் தெரிந்தவர்கள் புதிய வெளியீடுகளை வாங்கிச் சென்றனர். சில புதிய முகங்கள் மல்லிகை உதிரி இதழ்களை வாங்கியதுடன் 38வது ஆண்டு மலரையும் விருப்புடன் வாங்கிச் சென்றனர். மலர் வாங்கிய பலர் பழைய மல்லிகை மலர்கள் பற்றி விரிவாக விசாரித்ததுடன் சந்தாவும் செலுத்திச் சென்றனர்.

இதில் மகிழ்ச்சியான சம்பவம் ஒன்று இடம்பெற்றது. கம்பன் கழகப் பெருந்தலைவரும் நீதியரசருமான கௌரவ சி.வி. விக்னேஸ் வரன் அவர்கள் வந்து ‘எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்’ என்ற எனது சுயவரலாற்று நூலை வாங்கிச் சென்றார்.

விழாவுக்கு முக்கிய பேச்சாளராக வந்திருந்த முனைவர் ஒளைவ நடராசன் விழாவுக்கு அடுத்த நாள் சாயங்காலம் புத்தகங்களைப் பார்க்க வந்திருந்தார். அவருக்கோ ஒரே ஆச்சரியம்! “தொடர்ந்து இத்தனை ஆண்டுகள் ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டை வெளியிடுவதுடன் எப்படி இத்தனை நூல்களையும் வெளிக் கொணரக் கட்டுப்படியாகின்றது? இதற்காக முடக்கப்பட்ட மூலதனத்தை எப்படித் திரும்பப் பெற்றுக் கொள் கிறீர்கள்?” என வியப்புடன் கேட்டார்; “வேறு வருமானம் ஏதாவது உண்டா, உங்களுக்கு?” எனத் தொடர்ந்தார்.

“எனக் கெனத் தனியான ஓய்வுதியமோ வேறு எந்த விதமான வருமானங்களோ ஒன்றுமே இல்லை!” என்றேன்.

“அப்படியானால் இது எப்படி கட்டுப்படியாகிறது?”

“நான் இதைப் பற்றி என்றுமே கவலைப்பட்டது கிடையாது. மக்களை முற்று முழுதாக நம்பித் தினசரி இயங்கி வருபவன், நான். என்னையும் எனது அர்ப்பணிப்பு உழைப் பையும்

தெளிவாகப் புரிந்து கொண்ட இந்த நாட்டு மக்கள் எனக்கு கைதந்து உதவுகிறார்கள்!” என்று சிரித் தவண்ணம் அவருக்குப் பதில் சொன்னேன்.

அப்படியே வியந்து போய் விட்டார், அவர்.

விழா நடந்த நான்கு நாட்களும் எனக்குக் கொண்டாட்டம்தான்! எத்தனை எத்தனை வகை வகையான மக்கள் என்னைத் தாண் டிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் சற்றே நின்று, மல்லிகைப் பந்தல் பதாதையை உற்றுப் பார்த்து விட்டு, புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துத் தலைப்புகளை வாசித்து விட்டுப் போன காட்சியைக் கண்டு நான் அப்படியே மலைத் துப் போய் இருந்தேன்.

பக்கத்தே பூபாலசிங்கம் புத்தக

சாலையினர் புத்தகக் கடல் பரப்பி யிருந்தனர். அடுத்ததாக மணிமேகப் பிரசுரத்தினர் புத்தகங்களை அடுக்கி யிருந்தனர். இந்த ஒரு நிறுவனங்களின் புத்தகக் குவியல்களுக்கு முன்னர் மல்லிகைப் பந்தல் ஒரு ஒரமாக ஒதுங்கியிருந்தது. ஒதுங்கியிருந்தாலும் அதன் சர்ப்பு சக்தி மக்களைக் கவரத்தான் செய்தது.

நான் கு நாட்களும் எப்படிப் போனதோ தெரியவில்லை. அத்தனை சடுதியாக நாட்கள் ஒழிப்போய் விட்டன.

எனக்கு இதுவொரு புதிய அநுபவம்.

நான்காம் நாள் விழா முடிவ டையும்போது என் நெஞ்சு கவலையால் கணத்துத் தவித்தது.

‘இன்னமும் இரண்டு நாட்கள் கூடுதலாக இந்த விழா நடை பெற்றிருந்தால் எவ்வளவு நல்லா யிருக்கும்!’

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்துரா

சுவைஞ்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்ற 37வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் தொடர்பு கொள்க.

ஆண்டுச் சந்தா 250/-

தனிப்பிரத 20/-

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி

201 -1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 320721

ச - மெயில்: panthal@sltnet.lk.

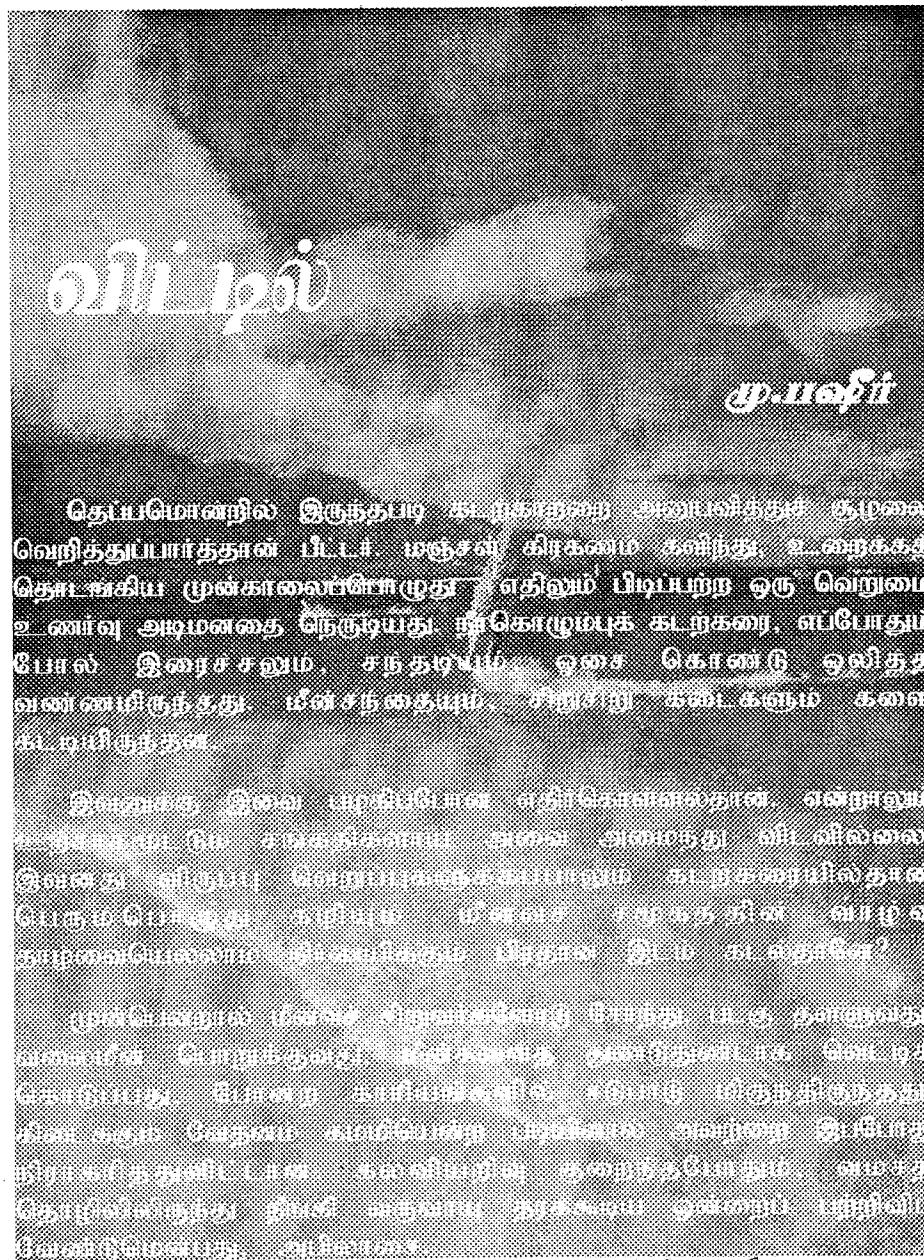
(காக்க கட்டளை அனுப்புவேர் Dominic Jeeva, Kotahena, P.O எனக் குறிப்பிடவும்)

**மல்லங்கைப் பந்துவ் சமீபத்துவ்
வெள்சிட்டுள்ள நூல்கள்**

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சிற்கீர்ம் பெடாமினிக் ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு (இரண்டாம் பதிப்பு ~ புதிய அநூலாக தகவல்கள். தகவல்களில் தமசுக்தத்தினால் இரண்டாம் புதிப்பு) விலை: 250/-
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் ~ (சிறுக்கைத் தொகுதி) சாந்தன் விலை: 140/-
3. அநுவா முத்திரைகள் ~ பெடாமினிக் ஜீவாவின் விலை: 180/-
4. கார்ட்டின் ஓவிய உலகில் நான் ~ (இரண்டாம் பதிப்பு) சிற்கீர்ம் சாந்தன் விலை: 175/-
5. மண்ணின் மலர்கள் ~ (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுக்கைகள்) விலை: 110/-
6. நாஞ்சி எனது நாவல்காநம் ~ செங்கை அழியான் விலை: 80/-
7. கிழக்கிலைங்கைக் கிராமியம் ~ ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் விலை: 100/-
8. முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ~ (பிரயாணக் கட்டுரை) பெடாமினிக் ஜீவா விலை: 110/-
9. முனியப்ப தாசன் கைதைகள் ~ முனியப்பதாசன் விலை: 150/-
10. மனசன் பிடிக்குள் (றைக்கட) ~ பாலராஞ்சனி விலை: 60/-
11. கார்ட்டின் ஓவிய உலகில் நான் ~ 'சிற்கீர்ம் சாந்தன்' விலை: 175/-
12. அட்டைப் படங்கள் (மல்லிகை அட்டையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு) விலை: 175/-
13. சேலை ~ மூல்லையூரான் விலை: 150/-
14. மல்லிகைச் சிறுக்கைதைகள் ~ செங்கை அழியான் (30 எழுத்தாளர்களின் சிறுக்கைதைகளின் தொகுப்பு) விலை: 275/-
15. நிலக்கீலி ~ பாலமனோகரன் விலை: 140/-
16. நிஞ்சில் நிறைந்திருக்கும் கீல இதழ்கள் ~ தொகுப்பு: பெடாமினிக் ஜீவா விலை: 150/-
17. மல்லிகைச் சிறுக்கைதை (இரண்டாம் பாகம்) வெளிவந்து விட்டது தொகுப்பு ~ செங்கை அழியான் விலை: 350/-
18. நாம் பயணித்த புனைவண்டி (சிறுக்கைத் தொகுதி) ~ ப.அழிப்பன் விலை: 150/-
19. தரை மீன்கள் ~ ச.மருகாணந்தன் விலை: 150/-
20. கூடில்லாத நத்தைக்காநம் ஒடில்லாத அழைக்காநம் ~ செங்கை அழியான் விலை: 150/-

மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலும் வியாபாரிகளுக்கு விகேஷ கழிவுண்டு

வீட்டில் நிலவி வந்தது, கடும் வறுமையும், மன அழுத்தங்களும், இவனுக்கு கசப்பானவையாகவே இருந்தன. கடற்காற்று சீதாக்கு ஞாமையை முகத்தில் அழுத்திப் பார்த்துவிட்டு விலகிச் சென்றது. ஒவ்வொரு முறையும், புதிய பிறப் பெடுத்து, வந்து தழுவிக் குதூகல்க்கும் காற்று மனதிற்கு இதமளிக்கும். அதன் பிரக்ஞாயை உணர்தலில் இவனுக்கு அலாதிப் பிரியமுண்டு.

பாதை நெடுகிலும் நீண்டு வளர்ந்திருந்த மரங்கள் அழுக காட்டன. தெருவின் முன்விழுந்து நீந்தும் மர நிமுலசைவகளை பீட்டர் விழியினால் கூர்ந்து நோக்கனான். நிமுல்கள் எவ்வாறு வெறுமனே அசையும்? ஆடியசைந்து பிழப்பம் காட்டும் மரங்களின் நார்த்தனமின்றி மரத் திற்கு ஆடியசையும் பலம் தன்னிச்சையாக வர, எவ்வாறு சாத்தியம்?

ஆட்டுவிக்கும் மூலசக்தி யே காற்றுத்தானே? காற்றையேன் யாரும் பெரிதாய்க் கணக்கிலெடுப்பதில்லை.

வாயுவை உள்வாங்க மறுத்த எந்தத்தள்திலும் மனதனால், உயிர் வாழ்ந்திடல் இயலுமா? காற்றும், மின் சாரமும் மனதனது அன்றாட வாழ்வில், எத்தனை நெருக்கமாய், இரண்டறக் கலந்துவிட்டன.

ஒட்டியே வாழும் மனைவி, மக்கள் உறவினைப்போல் - இடைவிடாது வீசிய காற்றின் எதிர்வேகத்தில், பீட்டர் மேன் சிலீர்த்தான். ஒரு ஆளந்த அனுபுத்

உடலெங்கும் தழுவிப்பரவிய ககம்.

தலை நிமிர்த்தி, நீரும் நேர கோட்டை தரிசித்தான். இடப் புறத்தே, பழைய ரெஸ்ட்ஹாவுகம், கொட்டு பிடிய, விஸ்தாரமான, விளையாட்டு மைதனமும், பாதை யெங்கும் அடர்ந்து வளர்ந்த குளிர்மை கொட்டும் மரங்களும், வலப்புறம், வைஷதர் கால, பழைய கட்டிடமான, மீபுர, தீயேட்டரும் மேட்டுநிலத்தில் உயர்ந்து தெரிந்த, மாவட்ட நீதிமன்றமும், தொலைவில்... நீர்கொழும் புச் சிறைச் சாலையின் பிறைவடிவ வாயிலும், இவனுக்குப் பரிச்சயமான காட்சிகள்தான்!

என்பது மட்டுமல்ல! தனமும் காலாறுச் சுற்றித்தியும், நகரின் கேந்திரப் பிரசித்தி பெற்ற தளங்களும் தான். முன் கூக்கில் களப்புக் கருகில் எழுந்தருளியுள்ள, தனது இல்லமாகிய ஓலைக்குடியை ஒருகணம் எண்ணித் துயருற்றான். கறையான் அரித்து இற்றுப் போயிருக்கும் ஓலைக்குடியின் ஆயுள் நீண்ட நாட்களுக்குத் தாக்குப்பிடிக்கப் போவதில்லை, என்ற உண்மையை இவன் அறியாமலில்லை.

மழைக் காலங்களில் களப்பு நீர் பெருக் கெடுத் தோடும் இடுப்பளவு தன் ஸீரில், வந்தது ஆபத் தென். அந்தரத்தில் குடிசை தள்ளாடும். அதைத் தீருத்திக்கட்டுவதற்கு ஏது பண்ம்? பத்னான்கு வயதுச் சிறுவனான பீட்டரின் தலையில், குடும்பச்சுமை புகுந்து பூதாகரமாய் சங்கடப்படுத்தின.

இவன் அவ்வப்போது செய்து வந்த

நிரந் தரமற்ற உபதொழில் கள், குடும்பத்தின் வயிற்று அக்கினியை தவிர்ப்பதற்குப் போதுமானதாய் இருக்கவில்லை. வயதுக்கு வந்த அக்காள், அம்மா, தம்பி, பாட்டி, இவன் என ஜந்து ஜீவன்களின் அன்றாட வாழ்வு ஆட்டங்கள்டு கொண்டிருந்தது.

இவர் களை நிர்க் கதிக கு ஆளாக்கிவிட்டு எவ்வோ ஒருத்தியோடு ஒடிப்போன தந்தை ஜோசப்பை, மனங்கசிந்து திட்டித்தீர்த்தான். அவன் இவர்களோடு ஒன்றியிருந்து உழைத்த காலங்களில், சாப்பாட்டுக்குப் பஞ்ச மில்லாது இருந்தது. அவன் அன்றாடம் கடலுக்குப்போய் வந்ததில் வீட்டுக் கஷ்டம் விலகியிருந்தது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன், ஜோசப் கற் பிடிக்குத் தொழிலுக்குப் போனவன்.

இன்று வரை வீடு திரும்பவே இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் விசாரித்துப் பார்த்ததில், எந்தவிதத் துப்பும் கிடைக்கவில்லை. மிகச் சமீபத்தில் கிடைத்த செய்தி, மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயான ஒருத்தியோடு, மன் னாரில் கள் எக் குடும் பம் நடாத்துவதாக.

“சேமால மாதாவே!, எண்ட சிறுக்கி, சிறுக்கன் களுக்கு வங்சகம் செஞ்சிபோட்டு, இந்த நாய் ஒரு வேசைத் தோரையோடை ஒடிப் பெயித்தீட்டான்! எண்டை கைக்கு அவள் கிடைச்சா, உத் தமயாத் தானே பாற மீன் வெற்றாப்போல அளிஞ்ச போடுவன், நாசமாப்போனவன், அவளை நக்கிக்

கொண்டு கிடக்கிறான்!”

கடுமையான கஷ்டங்களை எதிர் கொள்ளும்போது, மனம் வெதும்பி, தனது கணவன் ஜோசப்பைத் திட்டித் தீர்ப்பாள் தெரேசா. துடிக்கத் துடிக்கப் பிடித்த பெண்ணம் பெரிய சுறு மீனைப் போல, பள்ளத்துப் பொலிவு காட்டி நின்றாள் மகள் மேரி. அவளுக்குப் பேசி வந்த திருமண ஏற்பாடுகள் கூட, இவர்களது பொருளாதாரக் கஷ்டத்தில் தூர விலகிப்போயின.

இந்த அவலங்களையெல்லாம் எண்ணி நெஞ்சு சுக்குள் காயப் பட்டவனாகத் தலையைக் குனிந்து பீட்டர் பெருமூச்சவிட்டான்.

திடீரென அவனருகில் ஒரு நிமுலசைவு! “ஹலோ! ஹவ்ஆர் யு? ஐ, ஆம், ஜோன்சன் :பிரம் சுவிஸ்!”

இவன் தலைநிமிர்த்தி ஆச்சரி யத்தோடு ஏறிட்டுப்பார்த்தான். நடுத்தர வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு வெள்ளையன் புன்முறை பூத்தவாறு அருகில் நின்றான். தோற்றுத்தில் களிவு துலங்கியது. கையில் கெமராவும், தோளில் பையுமாக சீ நேகபூர்வமாக இவனுடன் உரையாடினான்.

“நீ ஏன் மகிழ்ச்சியாயில்லை?, என்னால் உனக்கு உதவ முடியும். சுவசீல் நான் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற நடசத்தீர ஹோட்டலுக்கு உரிமையாளன். அதோ இருக்கும் பழைய ரெஸ்ட் ஹவுசில் ஒன்பதாம் இலக்க அறையில் தங்கியிருக்கிறேன். நீ எப்போது வேண்டு

மாணாலும் என்னை வந்து சந்திக்கலாம். ஸ்ரீலங்காவில் இரண்டு மாதம் மட்டுமே தங்கியிருப்பேன்” இவன் தனக்குத் தெரிந்த உடைந்த ஆங்கிலத்தில் விடை பகன்றான். தன் குடும்பம் மிகுந்த கஷ்டத்திலிருப்பதாகவும், ஏதாவது ஒரு தொழிலைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் தன் ஆதங்கத்தை அவளிடம் வெளியிட்டான்.

வெள்ளையன் மிக அனுதாபப் பட்டவனாக, பையைத்தடவி, சொக்லேட், பிஸ்கட் பக்கட்டுக்களை அன்பளிப்பாக வழங்கிவிட்டு பர்வைத் திறந்து ஜநாறு ரூபாய் நோட்டையெடுத்து இவன் கையில் தினித்தான்.

பீட்டருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. வெள்ளையர்களில் இத்தனை இரக்க சுபாவமுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்களா? என வியந்தான்.

“ஏயர் பிரண்ட! டோண்ட் ஓரி. இரண்டு மாதங்களுக்கு உனக்கு என்னிடம் வேலையிருக்கிறது. என்ன வேலையென்று தெரியுமா?” உதட் டோரத்தில் புன்னகையைத் தவழ விட்டவாறு, பீட்டரின் தோற்றுத்தை அர்த்த சிரத்தையுடன் கூர்ந்து பார்த்தான். அழுக்கேறிய கட்டைக் காற்சட்டை, மேர்ஸ்ட், மேலுத்தில் படர்ந்திருக்கும், மெல்லிய பூனைரோம், கூர்மையான தீட்சண்யமிக்க கண்கள், குழந்தைத் தனமான முகலாவண்யம், மீனவச சிறுவர்களிடம், அழூவமாகக் காணப்படும் சிவந்த மேனி, இத்யாதி... அனைத்தும் அவனை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

“உன்னுடைய வேலை என்னோடு தினமும் ஊரைச் சுற்ற வருவதுதான். சாப்பாடு, சம்பளம், உடைகள் எல்லாம் வழங்குவேன். நாளை தவறாமல் வந்து என்னைச் சந்திக்கிறாய். சம்மதம் தானே?” இவன் திருப்தியடைந்தவனாக ‘ஓ - கே’, சொல்லி கைக்குலுக்கி விடை பெறு கிண்றான். மறுநாட்காலை சந்திப்பு நீகழ்ந்தது. இருவரும் நண்பர்களாக, ஒன்றாக அமர்ந்து ஹோட்டலில் காலை உணவு முடித்து, ஊர் சுற்றப் புறப்பட்டார்கள். வெள்ளைக் காரணோடு பீட்டர் வீட்டுக்கு வருவதைக் கண்டு,

இவனது தாயும், சகோதரியும், பூரித்துப் போனார்கள். பீட்டருக்கு இனிநல்ல காலம் பிறந்துவிட்டதாய் நம் பினார்கள். அந்த ஒட்டைக் குடிசையைக் கண்ணுற்ற ஜோன்சன், புஜங்களை அசைத்து, நெற்றியை உயர்த்தி, வெள்ளைக்காரப் பாவனையில் ஆச்சரியம் காட்டினான். வீட்டைத் திருத்த உதவி செய்வதாக வாக்குறுதியிருந்தான்.

திரேசா அவனுக்குப் பப்பாளிப் பழம் கொடுத்து அன்புடன் உபசரித்தான். நாளடைவில் இவர்கள் இருவருக் கிடையில் ஆத்மார்த்த நட்பு இறுகிப் போயிருந்தது. எல்லா உல்லாசப் பிரயாண எல்லங்களுக்கும் சென்று மகிழ்ச்சிக் களிப்பில் சுற்றித் திரிந்தார்கள்.

இப்போதெல் லாம் பீட்டர் நடவடிக்கைகளில் பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. வாசனைக் கொலோனை சதா உடம்பெங்கும் பூசிக் கொண்டான். விஸ்கி - பியர், போதைப் பொருள்

பாவனையில், மூழ் கிப் போனான். சிக்ரெட்டும் கையுமாக ஆங்கிலம் சரளமாகப் பேசக்கற்றுக் கொண்டான். யாவும் ஜோன்சன் என்ற வெள்ளையனின் கடாடசத்தில் தான். பீட்டரின் தாய் தேரேசாவின் கைகளிலும் இப்போது நோட்டுக்கள் தாராளமாகப் புள்ளக வாரம்பித்தன. அவள் சந்தைக்குச் சென்று அன்றாடம் மீன் விற்று வந்தாள்.

இவர்களது குடிசையும் சிறிது சிறிதாக கற்களால் எழும்பி நின்றது. ஜோன்சன் வாக்குக் கொடுத்தபடி, வீடுகட்ட ஒரு தொகைப் பணத்தையளித்து உதவினான். அவன் சவிக்கக்குத் திரும் பிச் செல் லும் நாளும் அன்மித்திருந்தது. பூரிரு மாதங்களில் இவனை சவிக்கக் கு அழைப்பித்துத் தன் ஹோட்டலில் தொழில் தருவதாக உறுதியாகக் கூறிவிட்டு, செலவுக்குப் பணத்தையும் கொடுத்துவிட்டு அவன் விமானமேற்றினான்.

நன் பான் பிரவு பீட்டருக்கு கவலையளித்தாலும், சவில்ஸ் பற்றிய கனவுகள், உணர்வுகளில் இனித்தன. மூன்று மாதங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையில் ஜோன்சனிடமிருந்து எவ்வளத் பதிலும் இல்லாமலிருந்தது. இவனுக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாக இருந்தது. அவன் கொடுத்திருந்த தொலைபேசி நம்பாரில் பலமுறை தொடர்பு கொண்டான். அவனைப் பற்றிய எந்தத்தகவலும் அறிய முடியாமலிருந்தது.

நீலப்போர்வையில் சமுத்திரம் படர்ந்து கிடந்தது. அலைகள் வெறி

கொண்டு ஒன்றையொன்று துரத்தி ஆர்ப்பாத்தன. படகுகள் தூரத்தே கரும் புள்ளிகளாயத் தேயந்து தொலைத்தையில் மறைந்தன. பறவைகள் அடிவானுக்கும் ஆழிக்குமிடையில், சிறகடித்து கீழ்நோக்கி கிடியும் மேல் நோக்க்கும் அந்தரத்தில் பறந்தன.

இவன் ஆழியின் அற்புத வினோதங்களை என்னியியாறு உடல் சோந்து கரையில் அமர்ந்திருந்தான். ஜோன்சன் என்பது இவனுக்கு விடை கீடைக் காத கேள் விக்குறியாயிருந்தது. கற்பனைக் கோட்டை இடிந்து தரைமட்டமாகிப் போனதில் பாதி இளைத்துப் போயிருந்தான். வேளைக்குச் சாப்பிடாமல் யாருடனும் கதைக்காமல் தன்மையிலிருந்து நீண்ட நேரம் சிந்தப்பவனாக மாறிப்போயிருந்த மகனின் நிலைகண்டு, தாய் பதறிப்போனாள்.

ஆறுதல் கூறி இவனுக்குத் தன்னம் பிக் கையூட்ட அவள் பல முயற்சிகள் செய்தும், எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. வருடங்கள் சில உருண்டோடிப் போயிற்று. பீட்டர் நோய்வாய் ப்பட்டுப் படுக்கையில் கீட்டின்தான். அடிக்கடி வாந்தி, தலைசுற்று நினைவிழுத்தல் போன்றவையால் துவண்டு போனான். திரேசா வைத்தியர்களிடம் அழைத்துச் சென்று சிகிச்சைகள் பல செய்தாள். இவனைப் பீட்டதுள்ள நோய் என் னவென்று அதியாமல் மனம் நோந்தாள்.

கோயில்களுக்குச் சென்று நேர்த்தி, பூசைகள், பலவும் செய்து இறைஞ

சினாள். எதுவும் மாற்றமில்லை ஒருநாள் நடு இரவில் கடுமையான வருத்தம் ஏற்பட்டுப் பிட்டர் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப் பட்டான். குருதிப் பரிசோதனையில் இவனுக்கு எச்.ஐ.வி வைரஸ் கடுமையாகத் தொற்றியிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

தனியறைக்குள் அப்புறப்படுத்தித் தீவிர சீக்செக்கள் நடைபெற்றன. இவன் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்தான். நோய் எத்தகையது என்பது, நோயாளிக்கு அறிவுறுத் தப்பட்டது. அதிர்ச்சியினால் மேலும் துவண்டு போனான். ஜோன்சன் ஒரு எயிட்ஸ் நோயாளியா? என்ற, கேள்வி முளைக்குள் பொறித்தியது. அவனோடு கூடிக்கழித்திருந்த நாட்கள், பயங்கரக்

மித்ர பதிப்பகம்

வருந்துகள்றோம்

சமூத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினது கனதியான நூல்களைச் சென்னையில் வெகு அழகாக வெளியிட்டு வந்துள்ள மித்ர பதிப்பகத்தின் நிர்வாக இயக்குனரும் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ். பொவின் மைந்தருமான திரு. P.புத்ர அவர்கள் 5-4-2003 அன்று சென்னையில் காலமானார்.

அன்னாரது தினர் இழப்பால் துயருந்து இருக்கும் குடும்பத்தி னருக்கும் உறவினர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் மல்லிகையின் சார்பாக எது ஆழந்த அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஆசிரியர்

கனவுகளாய், அச்சமுட்டின். டாக்டர்கள் கையை விரித்தனர்.

மேல் சொருகின பொலிவிழந்த விழிகளால், தன் தாயின் முகத்தை வெறித்துப் பார்த்தபடி, இறுதிமுச்சை இழுத்தான் பிட்டர். தாயின் நெக்குருகும் ஒப்பாரிச்சத்தம், மருத்துவமனைச் சுவர்களில் மோதி எதிரொலித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

கனவில் கலந்து கலகங்காரன் சமுத்தீரம்

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து
முருகழுபதி

மாரடைப்பு வந்து BY PASS (பை பாஸ்) சத்தீர சீக்செக்காக மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை நடந்து ஒரு வார காலம் அங்கே இருந்து விட்டு வீடு திரும்பியதும் எனக்குக் கிடைத்த முதலாவது அதிர்ச்சியான கவலையூட்டும் தகவல் எழுத்தாளர் சு.சமுத்தீரத்தின் மரணம் ஆகும்.

எதிர்பாராத விதமாக ஒரு வாகன விபத்தில் அவர் கொல்லப்பட்டார் என்ற துயரமான செய்தியை அவுஸ்திரேலியாவில் “உதயம்” மாத இதழை வெளியிடும் நன்பர் டொக்டர் நடேசன் சொன்னார்.

சு.சமுத்தீரத்தை எனக்கு 1990^{ம்} ஆண்டுகளில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவர் மல்லிகை ஆசிரியர் ஜீவா. 1990^{ம்} ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நாம் சென்னையில் சந்தித்துக் கொண்ட பொழுது “சிவகாமியின் பழையன கழிதல்” நால் வெளியிட்டு விழாவுக்குப் போயிருந்தோம். அங்கே கவிஞர் இன்குலாப், கவிஞர் மேத்தா. இராஜம் கிருஷ்ணன் ஆக்யோருடன் சு.சமுத்தீரத்தையும் சந்தித்தேன்.

இலங்கையில் இந்திய அமைப்படை பிரவேசித்திருந்த காலப்பகுதியில் இந்திய மத்திய அரசின் செய்தித்துறை சார்பாகத் தகவல்கள் சேகரிப்பதற்காக சமுத்தீரம் அவர்களும் சென்றவர் என்ற தகவலையும் அவருடனான கலந்துரையாடலில் இருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

இவருடன் பேசிப் பழகிய குறுகிய நேரத்திலேயே அவர் எழுத்திலும், வாழ்விலும் ஓர் கலகக்காரனாகவே இனங்கண்டு கொள்ள முடிந்தது. பல நாவல்களையும் சில குறு நாவல்களையும் பதினெந்துக்கும் மேற்பட்ட சிறுக்கதைத் தொகுப்புக்களையும் “வியோ டால்ஸ்டாய்” என்ற நாடக நாலையும், எனது

“கதைகளின் கதைகள்” (கட்டுரை) என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

சமுத்திரத்தின் படைப்புகள் தமிழ் நாட்டில் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பாட நூல்களாகியுள்ளன. அதே சமயம் முனைவர், (M.Phil) பட்டங்களுக்காக ஆய்வு செய்யப்பட்டவை.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் தமிழ் இலக்கிய உலகின் மிகுந் தகவனத்தைப் பெற்றது. பாரதி, புதுமைப் பித்தன், இருகுநாதன், கி.இராஜ நாராயணன், ஜெயகாந்தன் தி.க.சி என்று பலரை இம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்று நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். ச.சமுத்திரம் அவர்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் “திம்மணம் பட்டி”யில் பிறந்தவராவார்.

அமைதியாக இருந்து சிந்தித்தபொழுது ஏற்கனவே வாகன விபத்துக்களில் கொல்லப்பட்டுவிட்ட இரண்டு படைப்பாளிகள் நினைவுக்கு வந்தார்கள். ஒருவர் சுப்ரமணியராஜா மற்றவர் கவிஞர் மேத்தா தாசன். அந்த வரிசையில் இன்று, ச.சமுத்திரம் அவர்களும் இணைந்து கொண்டார்.

சமுத்திரம் குறித்த நினைவுகளை மல்லிகை இதழில் நான் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு மற்றுமொரு முக்கிய காரணமுண்டு.

1990^{ஆம் ஆண்டு} தமிழ் நாடு அடையாறில் நண்பர் ரங்கநாதன் இல்லத்தின் மொட்டை மாடியில் அமைந்திருந்த கீற்றுக் கொட்டகையில்

மல்லிகை 25ஆவது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா தி.க.சி.யின் தலைமையில் நடந்த பொழுது ச.சமுத்திரம் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்.

அவர் தாம் இலங்கை சென்றிருந்த போது செய்திகளை மட்டும் சேகரிப் பதோடு நின்று விடாது நீண்ட கால இலக்கியத் தோழன் மலீகை ஜீவாவையும் சந்தித்ததையும் நினைவு கூர்ந்து பேசினார்.

இவர் தனிப்பட்ட முறையில் நேரில் பேசும் போதும் சரி, மேடைகளில் பேசும் போதும் சரி மிகவும் உணாச்சி வசப்பட்ட நிலையில் கருத்துக்களைச் சொல்லுதை அவதானிக்க முடியும்.

தர்மாவேசமென்பது இவரது இரத்தத்திலேயே ஊரிவிட்டதோ என்று கூட நினைக்கத் தூண்டும். நான் அறிந்த மட்டில் தர்மாவேசம் கொண்டபல படைப்பாளிகளுடன் நெருங்கப்பழகினால் அவர்களிடம் ஆழமாகக் குடியிருக்கும் மென்மையான மனத நேய உணர்வுகளையும் இனங்கண்டு கொள்ள முடிந்திருக்கிறது.

பாரத்யே சொல்லியிருக்கிறார் “ரெள்றரம் பழகு” ஜெயகாந்தன் சொல்வார் “கோபம் சிறந்த குணம்” என்று.

கோபம் உள்ள இடத்தில் குணமும் இருக்கும் என்று பொதுவாகச் சொல்வதையும் கேட்டிருக்கிறேன். சமுத்திரமும் ஒரு கோபக்காரன். தமது படைப்புகளின் மூலம், ச.சமுத்திரகளைக் குடை அன்பு பாராட்டிக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

அந்திகளுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பிய ஒரு கலகக் காரன். சமுத்திரத் தின் பாத் திரங்கள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்ட அடிந்லை மக்களாகவே இருப்பார்.

இவருடைய பல படைப்புகள் தமிழக அரசின் பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளன.

“ஒரு கோட்டுக்கு வெளியே” என்ற நாவல் பத்னான்கு இந்திய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

“சோற்றுப்பட்டாளம்” என்ற நாவல் சென்னைத் தொலைக்காட்சி நிலையத்தால் முழு நீள நாடகமாக ஒளி பரப்பப்பட்டது.

“வேரில் பழுத்த பலா” நாவல் இந்திய சாகித்திய அகடமிப் பரிசைப் பெற்றது.

இவருக்கு இப்பரிசு கிடைத்த பொழுது “கணையாழ்” இதழ் சீண்டியது. இட ஒதுக்கீட்டுக்குக் கிடைக்கப்பட்ட பரிசு என எள்ளி நகையாடியது.

சமுத்திரம் வெகுண்டார். காரசாரமாகத் தமது கருத்துக்களை முன் வைத்தார். சிறிது காலம் இலக்கிய உலகில் இந்த விவகாரம் சர்ச்சையாகப் பேசப்பட்டது.

எனினும் பின் நாட்கள் மலுக்கு வெளியிட்டிருந்தார். சமுத்திரத்தின் நியாயமான கோபம் சந்தித் தணிந்து தன்னை விமர்சித்தவர்களைக் கூட அன்பு பாராட்டிக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

காக்கிச் சட்டைக்காரர்களுக்கும், காவிச் சட்டைக்காரர்களுக்கும் மத்தியில் மனிதர் மதும், இனம், மொழி, சமூகம், சமுதாயம், தேசம், அரசியல், பண்பர்டு, மனித விழுமியங்கள் எவ்வாறு சீருலைந்து போகின்றன என்பதை நாம் அன்றாடம் கண் கூடாகப் பார்க்கின்றோம்.

இந்தியாவில் பாபர் மகுதி இஷ்ததுத் தகர்க்கப்பட்டுப் பாரத கண்டத்தின் மானமே கப்பலேற்றியது. அந்த வரலாற்றுக் கறையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு கதைகளும், தீரைப்படங்களும் வந்திருக்கின்றன.

ச.சமுத்திரம் நெல்லை மாவட்டத்தில் மேலைப் பாளையும் என்ற கிராமத் தில் பெரும்பான்மையாக வாழும் முஸ்லிம் மக்கள் குற்ற வளைக்கப்பட்ட பகுதியில் பிறந்த வளர்ந்தவர். அங்கு நடைபெற்ற கொடுமையைச் சித்தரித்து “முட்டம்” என்ற நாவலை எழுதியிருக்கிறார்.

சமுத்திரம் தமிழ் படைப்பிலக்கிய உலகிலும் ஒரு சமுத்திரம் தான். அவரின் விதி விதியில் முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சமுத்திரத் தின் குடும்பத்தினரைப் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது. எனினும் அவரது குடும்பத்தினரும் அவரது இலக்கிய நன்பர்களும் எதிர்பாராத விதமாக சம்ந்து கொண்டிருக்கும் துயரத்தில் நானும் பங்கு கொள்கின்றேன்.

இலக்கியக் களத்தின் போர்ச் சேவல்

சமுத்திரத்தின் பெயரை உச்சரித்தாலே நெஞ்சு நிமிரும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மனித உரிமை கருக்காக உரக்கக் குரல் கொடுத்த செயல்வர்கள்! சாகித்திய அகடமிப் பரிசை இவர் பெற்றுக் கொண்ட வேளையில் தம் முகங்களைக் கோணிக் கொண்டவர்பலர். ‘கஜாதா’ அவர்கள் விகிதாசாரப் பிரதி நிதிதுத்துவப் பரிசு எனக் கிண்டல் செய்ததும் உண்டு. சகல அவதாருகளையும் துடைத்தெறிந்து நிமிர்ந்து நின்ற பேனாப் போராளி இவர்.

நாம், நமது உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்ட இந்த எழுத்தாளர்களும் பிரிவால் பெருந் துயரடைகின்றோம். அவரது இழப்பால் சோகமுந்துத் தவிக்கும் குடும்பத் தினர், குறிப்பாகத் தமிழகத் துமுற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அனை வருக்கும் எமது ஆழந்த துக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

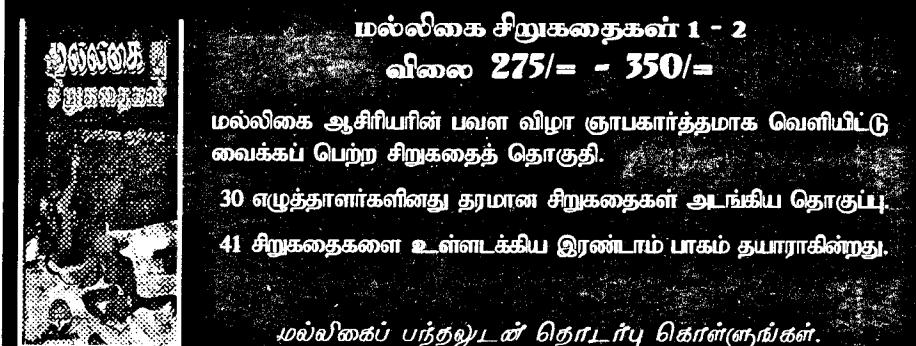
- ஆசிரியர் -

மல்லிகை சிறுக்கதைகள் 1 - 2 விலை 275/- - 350/-

மல்லிகை ஆசிரியரின் பலனா விழா ஞாபகாரதத்மாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுக்கதைத் தொகுதி.

- 30 எழுத்தாளர்களினது தரமான சிறுக்கதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு
- 41 சிறுக்கதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் தயாராகின்றது.

மல்லிகைப் பந்தலூட்டன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

அச்சுக்காளின் உள்ளக ஓர் அநுபவர் பயணம்

டோமினிக் ஜீவா

மஸ்லிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்த அந்த ஓராண்டுக் காலகட்டம் மிக்க சிரமமான காலமாகும். தலை போகின்ற நெருக்கடியான கால கட்டம்.

இலக்கிய மட்டத்தில் மாத்திரமல்ல, அரசியல் வட்டத்திலும் நான் விலை கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது.

சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் பிளவு தோன்றியது. பெரும் பிரிவுகள் பிரிந்து நின்றன. மாஸ்கோ சார்புக் குழு ஒன்று. அடுத்தது பீகிங் குழு. இந்த இரண்டு சார்பு நிலைக்குப்பட்டவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறையக் காணப்பட்டனர்.

நான் சார்பு நிலை எடுத்ததைவிட, ஆரம்ப ஸ்தாபனமான தாய் அமைப்பில் நிலையாக என்னை நிறுவிக் கொண்டு செயல்பட்டு வந்தேன்.

எமது தாய் ஸ்தாபனத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டவர்கள் தம்மைத் தனியாக்கிக் கொண்டு இயங்கி வந்தனர்.

பிரிந்து சென்றவர்களில் அநேகமானோர் எழுத்தாளர்களாகவே இருந்தனர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் நானும் அகஸ்தியரும் தென்னியானும்தான் மிஞ்சிநின்றோம்.

இந்த அரசியல் பிளவு காலகட்டத்தின் பின்னணியில்தான் மல்லிகை இலக்கிய உலகில் காலடி வைத்துத் துளிர் விட்டு வளர்ந்தது, அல்லது வளர்க்கப்பட்டது.

எனக்கும் மல்லிகைக்கும் எதிராக ஒரு வழமையான எதிரிப் பிரசாரம் தொடங் கப்பட்டது. அதாவது ரஷ்யாக்காரரிடம் ஒழுங்காகப் பணம் பெற்றுக் கொண்டுதான் மல்லிகை வெளிவருகிறது என்ற நச்சுப் பிரசாரமே அதுவாகும்.

அதற்கு ஏதுவாக அந்த ஆரம்பக் காலகட்டத் தில் மல்லிகையில் வெளிவந்த கட்டுரைகள்கூட, சோவியத் சார்புக் கட்டுரைகளாகவே இம் பெற்றிருந்தன.

இது சம்பந்தமாகவே அதை மித்திரம்கூட ‘கண்ணயாழி’ இதழில் தனது கருத்தைப் பதிவு செய்திருந்தார். ‘என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. மல்லிகை இதழ்களில் சோவியத் கட்டுரைகள் அதிகம் இடம் பெற்று வருகின்றன’ என்று சாரப்பட அக் கட்டுரைகளில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“அவனுக்கென்னப்பா; ரஷ்யாக் காரனுடைய காசிலை அவன் மல்லிகையை வெளியிடுகிறான்!” என்ற அஸ்திரத்தை என் காதைக் குறிவைத்து அடித்தனர் பலர்.

ரஷ்ய சார்புக் கட்டுரைகள் மல்லிகையில் பெரிதும் இடம் பெற்று வந்துள்ளது உண்மைதான். ஊன்றி அவதானித்துப் பார்த்தால் அவை யொன்றுமே அரசியல் கட்டுரைகள் அல்ல. வெளி வந்த அனைத்து கட்டுரைகளும் விஞ்ஞான, தொழில்

நட்ப, விமரிசன, இலக்கியக் கட்டுரை களாகவே விளங்கின.

இதற்கு அடிப்படையான காரணம் ஒன்றுண்டு. மல்லிகையின் ஆரம்ப வருடங்களில் கவிதை, கதைகள் நம்மைத் தேடி வந்தனவே தவிர, ஆமானதோரு கட்டுரை கூட வந்து சேரவில்லை.

நான் தவியாய்த் தவித்துப் போனேன். நல்லதோரு கட்டுரைக்காக தபால் காரனைத் தினசரி எதிர் பார்த்திருந்தேன்.

சில வகைக் கட்டுரைகள் வந்து சேரும். அதில் நாம் எதிர்பார்த்த உட்சரக்கு இருக்கமாட்டாது.

சிறு சஞ்சிகைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவார்களுக்குத்தான் இந்த கஷ்ட நவீனம் விளங்கும். இது பெரியதோரு இலக்கியச் சங்கம்.

மாதங்கள் வெகு வேகமாக நம்மை முந்திக் கொண்டு உருண் டோடும். தரமான விசையதானங்கள் வந்து சேரப் பஞ்சிப்பட்டு பின் நிற்கும்.

சென்னை தியாகராஜ் நகரில் சோவியத் கலாசார மையம் ஒன்று அந்தக் காலத்தில் இயங்கி வந்தது. அந்த அமைப்பின் தலைவராக நமது சரஸ்வதி சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன் இயக்கி வந்தார். ரகுநாதன், தி.க.சிவசங்கரன் போன்ற இலக்கியத் தோழர்கள் அங்கு கடமை

புரிந்து வந்தனர்

அந்த நிறுவனத்திடமிருந்து வாரா வாரம் ஏராளமான கட்டுரைகள் தபாலில் வந்து கொண்டேயிருக்கும்.

எனக்கோ கட்டுரைப் பஞ்சம். எனவே வந்து குவிந்துள்ளவற்றில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து மல்லிகையில் பிரசரித்து வந்தேன்.

இது ஒரு காரணம்; அந்த அவதாரு வதந்திக்கு.

அடுத்ததாக கொம்பனித் தெரு வெளளள் ‘பிப்பிள் பப்ஸிலிங் ஹவுஸ்’ புத்தக நிறுவனத்தின் முழுப்பக்க விளம்பரத்தைத் தேடிப் போட்டேன். அந்த முழுப்பக்க விளம்பரத்திற்குக் கிடைத்த பணம் ரூபா இருந்து, இந்தப் பணத்தைப் பெறுவதற்குக் கூட, கொழும் பிற்கு வந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதில் பிரயாணச் சிரமம் வேறு.

இந்த இரண்டு நிலைபாடுகளாலும் நான் என்னையறியாமலே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டேன்.

ஒரு தடவை மிக நெருங்கிய நண்பனொருவன் தெருவில் இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்குச் சொல் விடவும் கொடுத்து என்னைச் சீண்டினான்.

“சரியப்பா! இந்த குற்றச் சாட்டு உண்மையானால் இந்த என்பது ரூபாய் சைக்களில்தான் இந்த மத்தியான வெய்யிலில் நான் அலைந்துதிரிய

வேணுமா? ஒரு ஸ்கூட்டராவது நான் வாங்கியிருக்கலாமல்லவா?” என நானவனைத் திருப்பிக் கேட்டேன்.

இப்படிப் பல கோணங்களில் என்னுடைய அர்ப்பனிப்பு உழைப்புக் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டு, கேவி பேசப்பட்டது. அவதாறு பொழியப் பட்டது.

நான் மிக நிதானமாக பொறுமை காத்தேன்.

இப் பொழுது யோசிக் கும் வேளைகளில் இந்தத் தாக்குதல்கள் எனக்குச் சரியான நேரத் தில் செய்யப்பட்ட சரியான வழி நடத்தல் ஆலோசனைகளோ என நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் போது ஒருவனுக்குப் பல வழிகளிலும் இடையூறு வந்து சேரும். இத்தனை பரிகசிப்புகளையும் தாங்கி அவன் நிமிர்து நிற்கக்கூடிய பரிசோதனை வடிவங்கள்தான் இவை என இப்போது நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுகிறேன்.

என்னை இலக்கிய உலகிலும் சஞ்சிகை வட்டத் தலை நின்று நிலைக்க வைக்க இந்த அவதாருகளும் தாஷ்னைகளும் பெரிதும் உதவி வந்துள்ளன என் பதை உணருகிறேன்.

ஆரம்பக் காலகட்டங்களில் இதைப் போன்ற சங்கடங்களைல்லாம்

ஒரு சிறு சஞ்சிகயாளனுக்கு ஏற்படுவது இயல்பு இயற்கை.

இதைப் பார்த்து மனங் கலங்கி விடக்கூடாது. இந்த விமரிசனங்களை மனங் கொண்டு, இதன் சரி பிழைக்களை உள்ள வாங்கி, சுய பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டியது நம்மைப் போன்றவர்களின் தலையாய் கடமை யாகும்.

இப்படியான சங்கடங்கள் ஆரம்ப கால கட்டங்களில் மனசுக்குக் கூட்டங்களைத் தந்தாலும், காலப் போக்கில் அதில் நின்று நிமிஸ்ந்து தலை தூக்கும் பெருமிதம் இருக்கின்றதே, அது நினைக்க நினைக்க நெஞ்சை நிறைப்பதாக அமைந்து விடும்

இப்படியாக மல்லிகையின் ஓராண்டு முடிந்து பழிமுன்றாவது இதழ் சோவியத் புரட்சியின் 50வது ஆண்டு நிறைவு நினைவு இதழாக வெளி வந்தது.

மனிதனது விஞ்ஞான சாதனையின் ஓரம்சமாகத் திகழ்ந்த நிலவில் தடம் பதித்த ‘ஸ்புட்நிக்’ காட்சியை அட்டைப்படமாக வெளியிட்டிருந்தேன்.

வழைமயான வடிவத் தில் அல்லாமல் மல்லிகை ஆண்டு மலர்களின் சைஸில், பக்கங்கள் அதிகரிப்புடன் மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியிடன் அந்த நினைவு மலரை வெளிக் கொணர்ந்தேன்.

‘ஆகாவென்று எழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி!’ எனப் பொங்கும் நெஞ்சத்து மகிழ்ச்சியிடன் பாரதி பதினேழாம் ஆண்டு ரத்யப் புரட்சியை வாழ்த்தி வரவேற்றிப் பாடினானே அந்தப் புரட்சியின் ஜம்பதாவது ஆண்டைக் கொண்டாடும் நிமித் தமாக மல்லிகையின் இந்தச் சிறப்பு மலரை வெளியிட்டு வைத்தேன்.

அந்த மலர் பலராலும் வரவேற் கப்பட்டது. விதந்துரைக்கப்பட்டது.

இந்த மலர் வெளி வந்ததன் பின்னர், எனக்குப் பொருளாதாரச் சிக்கலொன்று ஏற்பட்டு விட்டது.

நாமகள் அச்சக அதிபர் நல்ல மனம் படைத்தவர் தான். என்னுடைய இலக்கிய ஆர்வத்தைத் தெளிவுறப் புரிந்து கொண்டவர் தான். இருந்தும் அவருக்குப் பணமுடை. நானவருக்கு மூவாயிரத்து ஐந் நூறு ரூபாய் தரவேண்டியிருந்தது. அந்தத் தொகையை நேர் செய்துவிட்டுத் தொடர்ந்து சஞ்சிகையை அச்சடித்துக் கொள்ளும்படி அவர் ஒரு கட்டத்தில் கறாராகச் சொல்லிவிட்டார்.

சஞ்சிகை நடத்தும் நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு இயல்பான சங்கடமொன்று இன்றுவரை உள்ளது. தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். சூழ்நிலைக்குட்பட்டு நிற்க வேண்டியேற்பட்டால் வீழ்ந்து போய் விடுவோம். இடையே நின்றுவிடுவது வீழ்ந்து விடுவதற்குச் சமம்.

அதாவது சக்கரம் சூழன் று கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதான் இயங்க முடியும். சஞ்சிகையின் விற்பனவுப் பணம், விளம்பரக் காச, சந்தாப் பணம் போன்ற ஆதார பின்பலம் அனைத்துமே தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டேயிருந்தால்தான் நம்மை வந்தடையும்.

இல்லையென்றால் இல்லைத்தான்.

உண்மையில் நான் வெருண்டு போய்விட்டேன்.

அச்சகக் கடன் பணத்தை விட, நான்கு மடங்கு பணம் எனக்கு வெளியே முடக்கப்பட்டு போயிருந்தது. முடக்கப்பட்டுப் போயுள்ள அந்தப்பணம் திரும்ப என் கைக்கு வரவேண்டுமாக இருந்தால், மல்லிகை தொடர்ந்து வெளிவந்தேயாக வேண்டும். அது தொடர்வதற்கு அச்சக உரிமையாளரின் அனுசரணையான பங்களிப்பு அத் தியாவசியம் தேவைப் படும் ஒன்றாகும்.

அனேகமாகச் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளுக்கு ஏற்படும் சடுதி நெருக்கடி இதுவாகத்தான் இன்றுவரை இருந்து வந்துள்ளது.

இந்தத் திலர் நெருக்கடி என்னைப் புதிதாகச் சிந்திக்க வைத்தது. செயல்படத் தூண்டியது.

ஓராண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக

அத் தனை தூரம் உழைத் தும் மல்லிகைக்கென மிஞ்சியதோ ஒரு சீல இதழ்களின் விற்பனையாகாத பிரதிகள் மட்டும்தான்.

எனவே தங்காலிகமாக மல்லிகை வெளியிடுவதை நிறுத்திக் கொண்டேன்.

“பாத்தீங்களா? இவ்வளவுதான் அவருடைய வாய்ச் சவடால்தனம்! எமக்கு எப்போவோ தெரியும். இவரால் தொடர்ந்து நடத்த முடியாதென்டு எனக்கு எப்போவோ நல்லாத் தெரியும்!” இப்படி சாக்குவி தத்துவார்த்தம் பேசிப் பலர் தமக்குத் தாமே சபாஷ் போட்டுக் குதாகவித்துக் கொண்டார்கள்.

இந்த இடைக்கால நெருக்கடியில் நான் தளர்ந்து போய் விடவில்லை. நம்பிக்கையையும் இழக்கவில்லை.

ஒரு நாள் காலை என்னைச் சந்திக்க ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் வந்திருந்தார். “அட சொக்கா! எடுத்த காரியத்தை அந்தரத்தில் மாத்திரம் நீ விட்டு விடக் கூடாது. சொந்தப் பணமும் உண்ணிடத்திலே இல்லை. இனித் தொடர்ந்து அச்சக் கூடங்களை நம்பியும் பிரயோசனம் இல்லை. வேறு வழிகள் பற்றித் தான் இனிமேல் யோசிக்க வேண்டும். நம்ம அலுமீனியக் கம் பெனி திருநாவுக்கரசனை ஒரு தடவை கொழும்பிலை போய்ப் பார். அந்த ஆள் நீதி நேர்மையான மனுசன். இலக்கிய ஆர்வமும் உள்ளவர். நீ கேட்டால் கட்டாயம் உதவி செய்யக்

கூடியவர். ஒருக்கா அவரைக் கொழும்பிலை வைச்சுப் பார்!” என ஆலோசனை சொன்னார்.

அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு அவர்கள் வட்டுக் கோட்டைப் பாராஞுமற்றப் பிரதிநிதியாகக் கூட இல்லை. தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர்களில் ஒருவர். திரு.ஜீ.ஜீ.பொன் னம் பலத் தின் நம் பிக்கைக்குரிய முக்கியமானவர். அவரைப் பற்றிச் சொல்லி அவரது கொழும்பு முகவரியும் எனக்குத் தந்துதவினார், ரசிகமணி அவர்கள்.

இன்றுவரை நான் ரசிகமணியிடம் நன்றி பாராட்டுவதற்குக் காரணமே

வாழ்ந்துகீங்கிறோம்

அன்றைய நாளில் யாழிப்பானத்தில் கிளம் எழுத்தாளர்களை ஒருங்கு திரட்டி கிளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்திச் சென்றவர் டாக்டர் ஏ.எஸ்.மகாலிங்கம் அவர்கள்.

மகாலிங்கம் தம்பதியனின் முத்த மகன்

அரவிந்தன்

அவர்களுக்கும் திரு.திருமதி தண்காசலம் அவர்களை புதல்வி

தேவாம் ப்ரகை

அவர்களுக்கும் சமிபத்தில் தெஹிவளை ஸ்ரீ விஷ்ணு முர்த்தி கோயிலில் கிணிதே திருமணம் நடந்தேறியது.

மணமக்கள் கிணிதே நீடுழி வாழ்கவென மல்லிகை வாழ்த்துக்கூற்று.

- ஆசிரியர்

இந்தப் பெருந்தன்மையான நடத்தை ஒன்றுக்காகத்தான். இதற்கு எப்படிப் பட்ட பரந்த நெஞ்சு வேண்டும்!

நான் அன்றே கொழும்பில் பாங்கால் வீதியில் அமைந்துள்ள அவரது அலுமீனியக் கம்பெனியின் முகவரிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிப் போட்டேன். அதில் என் னுடைய இலக்கிய ஆர்வத்தையும் தொடர்ந்து ஒடிவந் ததால் ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டந்தகளையும் விவரித்து எழுதிய துடன் என் னுடைய அரசியல் போக் கைப் பற்றியும் ஒளிவு மறைவில்லாமல் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

(மீண்டும் சந்திக்கிறேன்)

கவிஞர் நீலாவணனுக்கு

ஒரு நினைவுச் சிறப்பிதழ்

ச.முருகானந் தன்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மாதாந்த வெளியீடான ஒலை 12வது இதழ் நீலாவணன் நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளிவந் துள்ளது. கிழக் கிலங்கை தந்த அற்புதமான படைப்பாளியான நீலாவணனின் உருவப்படத்தை அட்டையில் தாங்கி வந்துள்ள இவ்விதழில் நீலாவணன் பற்றிய குறிப்புகள், நவீன், பாண்டியரான், ஜீவா ஜீவரத்தினம், மு.சடாட்சரன், மணிவாசகன், மருதூர்க்கனி முதலானோரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் கவிஞரின் சில படைப்புகளும் பிரச்சிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்விதழ் மூலம் கவிஞர் நீலாவணனைப் பற்றி இன்றைய தலைமுறையினர் ஓரளவு அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளமை மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இவ்விதழ் மல்லிகையில் மருதூர்க்கனி, கவிஞர் நீலாவணனைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரை மறுபிரசரம் செய்யப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மல்லிகை, எழுத்தாளர்களை, அவர்கள் வாழ்கின்ற காலத்திலேயே அட்டைப்படமாக வெளியிட்டு, அவர்கள் பற்றி அறிமுகக் கட்டுரையும் வரைந்து வருவது அனைவரும் அறிந்ததே. மே 1970 மல்லிகை இதழில் கவிஞர் நீலாவணனின் உருவப்படத்தை அட்டைப்படமாக வெளியிட்டு இவரைப் பற்றிய குறிப்புகளை சி.பி.சத்தியநாதன் எழுதியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதழில் கவிஞர் நீலாவணனின் உருவப்படத்தை அட்டைப்படமாக வெளியிட்டு இவரைப் பற்றிய குறிப்புகளை சி.பி.சத்தியநாதன் எழுதியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1960களில் ஈழத்து இலக்கிய முகாமில் முற்போக்கு என்றும், பிற்போக்கு என்றும் சொற்போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் தனது இலக்கியக் கொள்கை நற்போக்கு என்று நாடிய அணிசோத் தனித்துவக் கவிஞரான நீலாவணனின் கவித்திறனை உணர்ந்த முற்போக்கு இலக்கிய சஞ்சிகையான மல்லிகை இவரைக் கௌரவித்தமை ஜீவாவின் இலக்கிய நேரமையையும் வெளிக் காட்டுகிறது.

கவிஞர் நீலாவணன் 31-6-1931ல் கிழக்கிலங்கையிலுள் எபரிய நீலாவணனில் பிறந்தார். இவரது இயற் பெயர் சின் னத் துரை. பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர் ஆரம்ப காலத்தில் பல பெயர்களில் பல துறைகளில் எழுதினார். தனது பதினேழாவது வயதில் சிறுகதை மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த இவரது முதற் படைப்பு 'பிராயச்சித்தம்' என்ற சிறுகதை சுதந்திரனில் வெளிவந்தது. நீலாவணன், நீலா சின்னத்துரை, மாணாபருணன், இராமபாணம், எழில் காந்தன், சின்னான் கவிராயர், எறிகுன்று கவிராயர், கொழுவு துறட்டி, அம்மாக்கி ஆறுமுகம்,

வேதாந்தன், சங்கு சக்கரன் என பலப் புனைப் பெயர்களில் கவிதை, சிறுகதை, உருவக்கதை, கட்டுரை, காவியம், கவிதா நாடகம், விருத்தாந்த சித்திரம் ஆகிய வடிவங்களில் ஆக்கங்களைப் படைத்தார். எனினும், கவிதைத் துறையே அவரைப் புகழ் பூக்க வைத்தது. என்பதாலும், கவிஞர் பிறந்த ஊர் மீது கொண்ட பற்றுதலினாலும் நீலாவணன் என்ற கவிஞராகவே இலக்கிய உலகில் இடம் பிடித்தார்.

லேகமும் தீவிரமும், முன் கோபமும் இவரது இயல் பான குணங்கள். எனினும் மனித நேயப் பண்புகளும், நகைச்சுவை உணர்வும் நீலாவணனிடம் நிறைந்திருந்தன. இதனால் சாதாரண மக்களின் வாழ்வு இவர் கவிப் பொருளானது.

நீலாவணனின் கவிதைகள் ஒசை நயம் சிந்தும் சந்தக் கவிதைகளாகும். செவிக்கு இன்பம் தரும் ஸயமும் தாளமும் அமைந்த சந்தக் கவிதைகளை அவர் ஆக்கினார். மட்டக்களப்பிலே வழங்கும் கிராமியச் சொற்களை நீலாவணன் தன் கவிதைகளில் கையாண்டுமுள்ளார். மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்வு முறை, பழக் கவழக் கங்கள், சடங்குகளை, நீலாவணன் தன் கவிதைகள் வாயிலாக பதிவு செய்து கொண்டளவுக்கு வேறு எந்தக் கவிஞரும் பதிவு செய்து

கொள்ளவில்லை. கிழக்கிலங்கை மக்களின் வாழ்வியலை ஆராய முற்படும் எவருக்கும் இவரது கவிதைகள் நிறையத் தகவல்கள் வழங்கக் கூடியவை.

நீலாவணனின் சமகால படைப்பாளிகளில் எஸ்.பொ.இளம் பிறை, நு.மான், இலங்கையர்கோன், வ.அ.இராசரத்தினம், கனக செந்தி நாதன், மகாகவி முதலாணோரைக் குறிப்பிடலாம். வடக்கிலே மகாகவி போல் கிழக்கிலிருந்து நீலாவணன் அற்புதக் கவிஞராக இனங் காணப் பட்டார். பாரதிக்குப் பிந்திய தமிழக கவிதைகளை ஆராயும் எவரும் நீலாவணனை குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

நீலாவணன் 1975ல் தனது நாற் பத் திநாலாவது வயதில் அமர்த்துவமடைந்தார். எனினும் நூற் றுக்கணக்கான அவரது கவிதைகள் சாகாவரம் பெற்றுள்ளன. நீலாவணன் உயிர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் முறையாக வெளிப் படுத்தப் படவில்லை என்ற விடயம் மிகவும் விசினிக்கத்தக்கது. ஒரு காலத்தில், பல்கலைக் கழகப் பின்புலத்தில் பட்டம் என்ற அங்குச்சதை வைத்துக் கொண்டு ஈழத்து இலக்கிய உலகின் விமர்சனத் துறையை ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட பேராசிரியர்களும், அவர்களது மாணவ சகாக்களும் தாங்கள் வரித்துக் கொண்ட கலை, இலக்கிய, அரசியல் கோட்பாட்டு

முகாம்களுக்குள் முடங்காதவர்களை ஈழத் து இலக்கிய உலகில் இருட்டியுபுச் செய்தார்கள் என்ற பலமான குற்றச்சாட்டை எதிர் கொள்கிறார்கள். இன்று நிலமையில் படிப்படியான மாற்றங்கள் தரிசன மாகின்றன.

நீலாவணனின் 'மழைக்கை' கவிதை நாடகம் 1963ல் முதல் முறையாக மேடையேற்றப்பட்டது. பின்னர் 1964ல் வீரகேசாரியிலும் எழுத்துருவில் வந்தது. இவரது பலகளிப்புடன் வெளியான 'பாடும் மீன்' சிற்றிலக்கிய ஏடு இரண்டு இதழ் கணுடன் பொருளாதாரச் சிக்கலில் அமிழ் ந்தது. கிழக்கிலங்கையிலிருந்து அதிக இதழ்கள் வெளியான (14) 'தாரகை' என்ற கணமகேஸ் வரனை ஆசிரியராகக் கொண்ட சிற்றிலக்கிய ஏடு, நீலாவணனின் பணியைச் சரியாக எடை போட்டதுடன், இன்று விருட்சமாகிவிட்ட போதிலும் நீலாவணனை நினைவு கூர்ந்துள்ளது சிறப்பம் சமாகும்.

1976ல் நீலாவணனின் மரணத் தின் பின்னரே அவரது முதலாவது கவிதை நூல் 'வழி' வெளியாகி சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலையும் வென்றது. 1982ல் வேளாண்மை காவியம் நூலுருவில் வந்தது. 2001ம் ஆண்டில் நீலாவணனின் 'ஒத்திகை' கவிதைத் தொகுப்பு வெளி வந்துள்ளது.

நீலாவணன் பற்றி நூல்கள் தற் போது ஆய்வு நூல் களாக வெளிவந்துள்ளன. அந்த வகையில் 'கால ஒட்டத்திரூடே ஒரு கவிஞர்-நீலாவணன் வாழ்வும் இலக்கியப் பணியும்' என்னும் நூலை கலாநிதி சி.மேளனகுரு வெளியிட்டுள்ளார். 'நீலாவணன்-எஸ்.பொ.நினைவுகள்' என்ற நூல் அடுத்து.

மருதூர்க்கனி நீலாவணனின் படைப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிடுவதை நோக்குவோம்.

நீலாவணன் தமிழில் எழுதிய தாலோ, அல்லது கிழக்கிலங்கையில் பிறந்து வாழ்ந்து எழுதியதாலோ அவர் நின்று வாழப் போவதில்லை. நீலாவணன் ஒரு கவிஞர். சமுதாயத்தில் நிலவிய கொடுமைகளுக்கு எதிராக, கஷ்டப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விமோசனத் திறகாகக் குரல் கொடுத்தவன். உயர்ந்த மனிதா பிமானி. அதனால் தான் நீலாவணன் வாழப் போகிறான்.

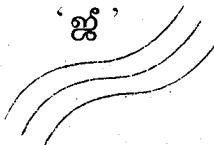
உண்மைதான் மக்களை நேசிக்கும் ஆக்கங்களைத் தராத படைப்பாளிகள் நிலைத்து நிற்க மாட்டார்கள். மக்கள் விடிவுக்காக, சபிட்சத்திற்காக எழுதிய படைப்புகளே சாகாவரம் பெற்றவை.

நீலாவணனின் கவிதைகள் நிலைத்து நிற்கக் கூடியவை. அவை

காலத்தின் போக்கோடு சமுதாய நோக்கில் விமர்சிக்கப்பட வேண்டும். சமுத்துக்கவிதையை வளப்படுத்திய கவிஞர் வரிசையில் நிச்சயமாகவே நீலாவணனுக்கு ஒரு இடம் உண்டு. நீலாவணனின் கவிதா சாமரத் தியத்தை தமிழ் என்றும், மட்டக்களப்பு - கிழக்கு என்றும் குறுகிய வட்டத்திற்குள் நோக்குகின்ற மனப்பான்மை களைந்தெறியப்பட்டு, 'ஓர் ஆற்றல் மிக்க கவிஞர்' என்ற நோக்கில் ஆராயப்பட வேண்டும்.

நீலாவணன் பற்றி சரியான ஆராய்வுக்கு வழி வகுக்க ஏதுவாக எஞ்சியுள்ள அவரது கவிதைகளும் நூலுருப் பெற வேண்டும். இதுவே அதற்கு ஏதுவான காலமாகும்.

**கம்பிக் கூண்டுக்குள்
ஆண்டவன் செருந்தும்
வெளியே -
உண்டுயற்பிட்டி**

நீலாவணன் ஆராய்வுப்பாடு

காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை.

இடும் பஸ்ஸில் பாடும் யாசகன்
ஒங்கிய குரலில் ஏங்கிய வண்ணம்
றபானிசை முழங்க
இனிய பாடல்

நாட்டில் சமாதானம் நமக்கு வேண்டும்...
வீட்டில் சகோதரர் சண்டையிடுவது போல...
நாட்டில் நாங்களும் கலவரம் புரிந்தோம்...
கண்ணரெனும் குரலில் அவனது
இனிய கருத்துக்கள்

யாவரும் மகிழ்ந்தனர்
சில்லறை ஒரு சில சேரத் தொடங்கின
கொள்ளுப்பிடியில் குதித்தவன் ஏறினான்
பம்பலப்பிடிடி, வெள்ளவத்தை
தெகிவளை, கல்கிசை
அதுவரை
பாடலின் சுருதி மாறுவேயில்லை
இரத்மலானையை பஸ்கம் தாண்ட
குரலில் கடுமை, கருத்தில் மாற்றம்
ஆரியர் நாங்கள் அடிமையாவதா?
கூரிய வார்த்தைகள் கொப்பளிக்கின்றன

அருகில் இருந்தவர்
அமைதியாய்ச் சொன்னார்
வருங்கால அரசியல்வாதி ஒருவன்
வளரத் தொடங்கிறான்
நாளை எம்மை ஆளப்போறவன்
இவனாய் இருக்கலாம்!

ஊர் திரும்ப

கல்வயல் வே.குமாரசாமி

போர் விழுங்கிக் கக்கிய
பூமியைப் போர்த்து
தம் வேர்விட்டு நின்ற பற்றை
வேலி எல்லை ஏதும் அற்று
தலை இழந்த தென்னை பணை
என்னை வரவேற்கும்.
நிலை இழந்து ஆடாமல் நிற்கும்
இதயம் படபடக்கும்

முழுமஹடி கண்ணோடு
தேவாங்கு வேலிகளில்
ஆளை அடையாளம்
காட்டிலிட ஓலமிடும்
ஆள்காட்டி வரளில் பறந்து
குரல் கொடுக்கும்
தாய் பிரித்த குஞ்சகளாய்
வந்த குடிமக்கள்
கூடு விட்டு ஒடச்
சிதைந்த சிறு கூடாய் மாடிமனை.
மன்குடிசை யாவும் சமமாகி மேடுகளாய்.

குட்டை நாய்க் கூட்டம் பின் தொடர
துப்பாக்கிக் கட்டை
சுமந்த கட்டை கண்ணோட்டம் ஆங்காங்கே
பாலைப் பிராந்தரக்
பாசியைப் போல் புல் அடர்ந்து

முடிப் படர்ந்து
மிதி வெடிக்குக் காப்புப் படிக்கும்
யன் சொல்ல நன்கு இதமான ஆளின்றி

அண்டங்காகங்கள் இங்கு
ஆர் வீட்டில் கொண்டாட்டம்
சோறுண்ட வட்டில்
தெந்ருவில் நாந்து போய்
சேறுண்டு காய்ந்து செடிக்கடியில்.
பற்றை அலம்பலிலே
கொவ்வைக் கொடி படரச்
சற்றும் பொறாத கொடி நெருங்சி முன்பரப்பி
மஞ்சள் பூச்சுடி மயக்கி,
மிதிச்சவரைக் கொஞ்சம் உசுப்பிவிடக்
கண்கள் மணிதிரட்டும்

பெற்றதாய் தோளில் மடியில்
பெரும் பொழுதை முற்றந்து மண்ணெலில்
தவழ்ந்து, விளையாடிக்
கற்றதும் கற்பிக்கப்பட்டதுமான
புதுக்கதிர்கள்
ஆறி அடங்கி அலுப்போ அச்சாம்பலுக்குன்
நீராய்க் கிடந்த நெருப்புப் பொறி ஒன்று
உள்ளங்கால் பட்டு உச்சிவரை பின்து
பாறி அடிசரியப் பார்வை நிலைகுத்தி
அண்டம் சிறை ஏழும் ‘ஜோ’
அதை அடுத்துக் கொண்டு வந்தார்
கூச்சல் குழறல்
வீட்டடைய வந்தவனின்
கால் உடைந்து போயிற்று
முடிக்கிடந்த மிதிவெடி மேல் மிதித்து
சிதைந்து கரையாத ஃச்ச எலும்புகள்
புதைந்தோ எனிந்தோ போகாத்தனால்
கதைக்க முனையும் மவுனமாய்
முகமுகக்கை வீடியிந்த முற்றந்துக் கற்குவியல்

முடிச் செழித்துப் பழுத்த மழும் பொறுக்க
விவந்த விழிக் குயில்கள்

கூடி இருக்கின்ற 'தாட்டான்' குரங்குகள்
'நைக்' காட்டிப் பல்லிக்கக் ஓடி
ஓரு கல்லெடுத்து வீச வெடிச்சத்தம்
தூசு கிளம்ப மண்ண். கல் அள்ளி மேல் வீசும்
நேசித்த மண்ணே நம்
கண்களிலே மண்போடும் பாசங்கள்
கால் இழந்து பச்சை இரத்தம் பாய்ச்சி
பலிப்பீட முன் ஆடாய் நின்று பதறுகிறார்

வேலி. மதில். கதியால் வேம்பு. பனி என்றெல்லாம்
காலை தொடங்கி கலகம் அயலோடு
ஓயாமல் வாழ்ந்த நாம் ஊமைகளாய்
செய்வதறியாச் சின்னஞ்சிறு சிறுவர்போல்
எய்தவர்கள் யாரோ!
இறந்தவர்கள் யாரோ?
செய்தவர்கள் யாரோ?
வேலிக்கு வேலி நிறம் மாறிப் பச்சோந்தி
கால் இடுக்குள் ஓடிக் கணேபரத்தை
உண்டாக்கக் கறையான் குவியலிலே
ஒணான் தலையாட்டி நிறைய வயிறு.
முயலைன்று வெடிகேட்டுத் தட்டழிந்து ஓடும்
தலைதறிக்க இடிபாட்டுக்குள் ஓர் புடையன் சீரிப் புரள்கிறது!

தூ

ண்

நி

வ்

பொறி க் ஜீவா

அ அமெரிக்கா ஸ்ராக்கில் செய்யும் யுத்த அட்டுழியங்கள் பற்றி என்ன நினைக் கிரீர்கள்?

அளவெட்டி

ச.சந்திரதாஸ்

இரண்டாவது யுத்தத்தின் கடைசிக் கட்டத்தில் ஜபானிய நகரங்களை வரிசோஷியா, நாகசாகி மீது அனுகூண்டு வீசி அந்த குண்டுகளின் வீரியத்தை முதன் முதலில் பரிசோதித்துப் பாரததுக் கொண்டது. உள்ளூரில் ஜூாமனி மீதுதான் அனுகுண்டை வீசியிருக்க வேண்டும். அமெரிக்கா. அதைச் செய்யவில்லை. அடுத்து வியட்நாமில் யுத்தச் சேட்டை விட்டுப் பாரதது முக்குண்டுபட்டது. தொடர்ந்து கோரியாவில் மிதர் பேதும் செய்து அந்த நாட்டை இருக்குகளாகப் பிரித்துப் போட்டது.

ஆசியாவையும் மத்திய கீழுக்கு நாடுகளையும் குறிப்பாக என்னேயை வள நாடுகளைப் பலவினையெடுத்துவிடே அதன் நோக்கம். அதன் மூலம் உலக வளங்களைக் கையகப்படுத்த முனைந்து செய்வபடுகின்றது.

குறிப்பாக பாக்தாத்திலுள்ள பழும் பெருமை மிகக் நாதனப் போடுட் காட்சிச் சாலையைச் சூறையாட்டி செய்தது. தனக்கென பரம்பரைக் கூறுகளைற வெள்ளை அமெரிக்கா உலக நாடுகளின் பழும் பெரும் பொக்கிழங்களைத் துல்லியமாக அழித்தொழிப்பதில் வக்கிர் சந்தோஷமிடைந்து குதாகவிக்கிறது.

பார்ப்பாணத்தில் அழுக்கடைச் சண்முகத்தான் என்றோரு சண்முயன் இருந்தான். நான் வழியில் ஒரு காட்சியைப் பார்த்தேன் மாணவன் ஒருவன் என்கோ பரக்குப் பாரததுக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தான். பக்கத்தே வந்த அங்குச் சண்முயன் “என்டா ஒரு விதச் சேடைப் பார்வை பாக்கிறாய்?” எனச் சொல்லிய வன்னைம் விட்டான் முகத்தைப் போதுதி ஒரு அறை இளைஞன்

முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு தரையில் விழுந்து விட்டான்.

என நேரங்கு அதிர்ந்தது.

என்னி மூன்று மாதங்கள் செல்லவில்லை. அதே அழக்கடைச் சண்முகம் குடல் கறிக்கப்பட்டு இறந்து கிடந்ததை யாழ் ஆஸ்பத்திரியில் சுவக் கிடங்கில் பாரததேன் குத்திக் கொள்ளவேண்டும் போவினார் கூடா வகுக்கனர். 18 வயது நிரம்பிய ஒரு நேரத்தில் எனக்கு இதைக் கண்டதும் மலைப்பாக இருந்தது.

சோவியத் யூனியன் சிதறிப் போன்றதைக் கேட்டு இந்த மஸ்ஸில் பஸ் பரசவப்பட்டுப் போனார்கள். இப்போழுது யோசித்துப் பாரததால் கம்யூனிஸ் வளாச்சிக்காகக் கூட வேண்டாம். இப்படியான சாவதேசச் சண்டியாகளின் அடாவடித் தனங்களை ஒடுக்குவதற்காவலாவது சோவியத் யூனியன் நின்று நிலைத்திருக்க வேண்டுமெப் போலத் தோன்றுகிறது.

அத்துடன் நாச ஆயுதங்கள் அதனிடம் உண்டு எனக் குறியிட சாட்டியது. முதலில் அது கூடப் போய்த்துப் போய் விட்டது.

இன்று ஈராக் நாளை இலங்கையாகக் கூட இருக்கலாம்!

அதமிழ்ச் சினிமாவின் எதிர் காலம் எப்படியாக இருக்கும்?

மருதானை

ப.தவராஜா

மிகப் பெரிய நெருக்கடிக்குள் சிகித்த தவித்துப் போயுள்ளது. தமிழ்ச்

சினிமா, இந்தப் பாரிய நெருக்கடி களிலிருந்து நீச்சமயம் அது மீண்டும் வரும் அதுதன் கார்க்கமன் இயலாபை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பாகத் தீபன், தங்கா பச்சான், பாலுமகேந்தி ராக்கள் இருக்கும் வரை நாம் தமிழகத்திற்பட்டத் துறையைப் பற்றிப் பயப்படத் தேவையில்லை.

அ அரசியல் உலகில் இத்தனை ஏற்ற இறக்கங்கள் தென்படுகின்ற னவே, இவைகள் சுமுகமாகத் தீருவது எப்போது?

மூல்லைத்தீவு

எம்.சரவணன்

நீண்ட நேரங்கால இனப் பிரச்சினை இது. அத்துடன் யுத்த நிலையிலிருந்து இப்போதுதான் சற்று விடுபட்டுள்ளோம். பயப்படாதோகள் தீராத பிரச்சினை என ஒன்று உலகிலே இதுவரை இல்லை. கொஞ்சம் நாட்கள் செலவும் போறுத் திருங்கள். நாளை பிரச்சினைகள் தீவிக்கண்ணோக வேண்டும்.

அ உண்மையைச் சொல்லுங்கள் கம்பன் கழகத் திற்கும் உங்களுக்கும் என்ன உறவு?

கண்டி

க.ஞானதேசிகன்

பழங் பெரும் இலக்கிய நுட்பங்களைப் படித்துத் தெரியாது போனாலும் கேட்டுத் தெளிவு பெற வேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு எனது இளம்பராய்த்தில் கம்பன் ஒரு வம்பன் என்ற கோவைத்தின் கவாச்சியால் மயங்கிப் போன்றுண்டு நான் மகத்தான மனிதா

கள் எளக் கருதக் கூடியவர்கள் ஜிவா னந்தும், எஸ்டிராம்கிருஷ்ணன் பேர்கள் வரகள். இவர்கள் இருவரையும் நேரடியாகச் சந்திக்கும் பெருவாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அவர்களுது ஆலோசனை எனக்கு வழிகாட்டியது. இவர்கள் இருவரும் காரைக்குடிக் கம்பன் விழுாவில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியவர்கள். அதுவும் கம்பகாலியத்திற்கு எதிராகப் பலமான பிரசாரம் நடந்து கொண்டிருந்த அந்தக் காலத்தில் எனவே, எனது ஆசானகளின் வழிமுறைகளைத்தான் நான் இன்றும் பின்பற்றி வருகிறேன். இப்பொழுதுதான் எனக்கு விளங்குகின்றது. நான் எத்தனை நீண்ட இலக்கியப் பரம்பரைக்குச் சொந்தக் காரணன்று! புதிதைச் செழியறுச் செய்வதற்குப் பழங்கில் காத்திரமாகச் சிக்கராகக் காலுான்றி நின்று தியிவதுதான் பேருத்திறப்பு.

அ முற் போக்கு ஏழுத் தாளர் சங்கம் இன்று செயலிழந்து போய் விட்டதா?

வெள்ளவத்தை. எம்.ராஜநாயகம்

மல் விதையும் மல் லிகைப் பந்தலும் இன்றும் உயித் துடிப்புடன் இயங்கி வருகின்றனவே, அதன் மூலம் பல இளந்தலைமுறை உருவாகி வருகின்றதே, இது முற்போக்கு ஏழுத் தாளர் சங்கத்தின் செயலிழப்பையாக்குதுக் கூறுகின்றன?

அ பொது விழாக்களில் முக்கிய மேடைப் பங்கு வகிக்கும் சிலர் சுகலரும் சேர்ந்து உணவு

உண்ணும் வேளைகளில் அந்த விருந்தோம்பலைப் புகக்கணித்துத் தனித் து ஒதுக்கித் தமது தனித்துவத்தை நிலை நிறுத்த முனைகள் றனரே, இது பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

தெஹிவளை எம்.மோகனதாஸ்

அந்தப் பொது விழாவில் கலந்து கொண்டு தோழமையுடன் விருந்து உட்கொள்பவர்களை விட, தாங்கள் மிக உயர்ந்த தனிப்பெரும் பிறவிகள் என நம்மையெல்லாம் நம்ப வைக்க முயற்சிப்பவர்கள் இவர்கள் என்பதே எனது கருத்தாகும். இப்படியான உயர்குழிப் புனிதாகள் போது வாழக்கைக்கே வரக் கூடாது. அத்துடன் மேடையேறிப் புனித கருத்துக்களை உபதேசம் செய்யவும் கூடாது. எத்தனை அபத்தம் இது! இப்படியானவர்கள் ஏதுங்கிப் போய் விட்டில் இருந்துவிட வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரை அங்கு வந்து உணவு உட்கொள்பவர்களை அவமதிக்கும் செய்வென்றே நான் கைத் தருதுகின்றேன். மானுடம் தமுவிய அரவணைப்புத்தான் பண்புகளில் எல்லாம் உயர் பண்பாகும். அதற்குச் சாட்சி குதனின் மீணும் தேவும்.

அ சமீபத் தில் நல் ல் படம் ஏதாவது பார்த்தீர்களா?

யாழ்ப்பானம் க.வயிரவன்.

ஜெலிகணபதி என்றோர் படம் பாரததேன். அல்பிரட் வர்ச்கோக் ரியஸ் வின்டோ என்றோர் படம் தயாரித்தார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னா

மகங்கை

மகங்கை

62

அந்தப் படத்தைப் பாதக ஞாபகம் இந்தப் படத்தை தேவிப்படுத்தி வார் வாலு மகேந்திரர். அருமையான பந்தமையான தயாரிப்பு எனக்கு இந்தப் படம் அல்லிருப்பது ஏன் கொக்கின் அந்த சியர் விண்டோ என்ற படத்தை ஞாபகப்படுத்தியது.

ஏ புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடு சென்ற இலக்கிய ஆர்வமுள்ளவர் களுடன் தொடர்ந்து தொடர் போதும் உண்டா?

வவுனியா

ச.சக்திவேல்

கன்டா, கவிலீ, பிரான்ஸ், அலுஸ் திரோலியா போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கொழும்புக்கு வந்தால் இதில் கணிசமான நண்பாகள் மலை கையை நாடி வந்துவிட்டுத்தான் போகின்றனர் மல்லிகைப் பந்தலின் வெளியீடுகளைக் கொள்முதல் செய்தின்றனர். வேறு சிலர் அடிக்கடி தோல்லபேசியில் தோட்டப் போகலாம் கினியர்கள். மேததச் சந்தோஷமாக ஒருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னா யாழிப்பானத் திலிருந்து வண்டனி சென்ற நண்பன் “ஐவா! கோழியிறைச்சி சாபியிடும் போதேல் வாய் உண்ணெனத்தான் நினைப்பேன்!” எனச் சொல்லிச் சென்றவன்தான் அதன் பின்னர் தகவலேலுமில்லை. ஒரு வேளை இதுகால வரை அவன் கோழியிறைச்சி சாபிடவில்லையோ என்னவோ?

அவர்களுக்கு எத்தனையோ பிரச்சினைகள் அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் நாம்.

ஏ மல்லிகைப் பந்தல் புதிய வெளியீடுகள் அடிக்கடி வெளி யிடுவதாகச் செய்திகள் அடிப்படுகின்றன. நான் மல்லிகையின் அபிமானி. ஒராவு பொருளாதார வசதி வாய்க்கப் பெற்றவன். கணி சமான புத்தகங்களை உங்களிட யிருந்து பெற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நானென்ன செய்ய வேண்டும்?

திருகோணமலை. எஸ்.தருமசீலன்

தேவையான நூல்களைப் பெய்ய குறிப்பிட்டு, காசோலையாகவோ, காசுக் கட்டளையாகவோ (காக்ககட்டளை காலைஞர்) என்ற தயாலைப் பேயர் குறிப்பிட்டு எனக்கு அனுப்பிவைத்தால் அடுத்த வாரமே புதிய வெளியீடுகள் உங்களது முகவாதேடுவந்து குதிக்கும்.

சந்தா செலுத்தி
விட்டங்களா ?
தயவுசெய்து
மல்லிகையுடன்
ஒத்துறையுங்கள்.

201 - 1/1, டி.கு.நிலைக் கீதி, கோழியும் - 12, முகவாசில் வர்சியெரும் மல்லிகை, ஆசிரியர் வெளியீட்டாளர்மனை டெய்னிக் லீப் அப்காந்தக்கை, கோழும்பு விவேகாநந்த மே. 98A, இலக்கத்திலூன் U.K. பிரிச்ட்ஸ்டெல் அஷ்ட்ட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

Mallikai

April 2003

யல்லினைக்கு
எமது
வாழ்த்துக்கள்

PARA
EXPO PRODUCTS (PVT.) LTD.

*Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods*

30, Sea Avenue,
Colombo - 03.
Tel: 573717